

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Torsdag den 30. maj 2002 kl. 17.30

Dagsorden:

307/02	Indførelse af renteberegning ved for sen betaling	Kommentar [KT1]: 00089958DOC
309/02	Ændringer i vedtægten for Renholdningsselskabet af 1898	Kommentar [KT2]: 00089964DOC
310/02	Renovering af Ledreborg kildeplads	Kommentar [KT3]: 00089968DOC
291/02	Modernisering af overfladevandsanlægget ved Regnemark	Kommentar [KT4]: 00089359DOC
297/02	Kommunens overdragelse til KE af grunde	Kommentar [KT5]: 00089588DOC
288/02	Københavns Kommunes regnskab 2001	Kommentar [KT6]: 00089289DOC
289/02	Københavns Grønne Regnskab 2001	Kommentar [KT7]: 00089295DOC
294/02	Forretningsorden for udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling	Kommentar [KT8]: 00089530DOC
293/02	Forlængelse af tidsfrist for udvalgsarbejde om nærdemokrati	Kommentar [KT9]: 00089526DOC
292/02	Redegørelse for anvendelsen af midler fra IT-puljen	Kommentar [KT10]: 00089524DOC
304/02	Landsforeningen Danmarks Vandrerhjem samt ejerkredsen for kommunale vandrerhjem	
282/02	Decentralisering - forsøg med udlægning af lønmidler	
284/02	Styrelsesvedtægt for Folkeskolen	
290/02	Opførelse af daginstitution i Møllegade	
300/02	Ejendomssalg	
287/02	Nedlæggelse af fodgængertunnel under Borgmester Christiansens Gade	
283/02	Lokalplan "Vingårdstræde"	Kommentar [KT11]: 00089047DOC
299/02	Lokalplan "Israels Plads Nord" med Kommuneplantillæg	
298/02	Lokalplantillæg for "Teglværkshavnen" med Kommuneplantillæg	
305/02	Dispensation Byggefelt B "Pakhusvej"	
301/02	Omlægning af Sundbyøster Plads	
303/02	Omlægning af Halmtorvet	
302/02	Havneparken, anlæg af træbrygge og pontonbro	
308/02	Designlaboratoriet - evaluering af forsøgsperiode	Kommentar [KT12]: 00089961DOC
306/02	Etablering af handicaprampe ved Helgesensgade	Kommentar [KT13]: 00089952DOC
286/02	Flytning af autoværksted i Københavns Brandvæsen	
285/02	Graffiti	
130/02	Københavnske Huslejenævn	
314/02	Vurderingsankenævnet	
313/02	Rokering i udvalg	
339/02	Ny suppleant for formanden for Ankenævnet for de københavnske huslejenævn	
328/02	Rokering i udvalg	
295/02	Ejendomssag	
296/02	Salg af ejendomme	

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal starte med at sige, at jeg har modtaget afbud fra borgmester Inger Marie Bruun-Vierø, fra Peter Skaarup og Kim Christensen, Anna Saakwa, Carl Christian Ebbesen, Winnie Larsen-Jensen, Lise Helweg, Trine Schaltz, Bente Møller og Jesper Schou Hansen, der er syg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Så har Venstres Gruppe bedt om, at Anette Engell indkaldes som suppleant for Jesper Schou Hansen. Jeg kan konstatere, at suppleanten er rette stedfortræder og er lovligt indkaldt. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil. (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil jeg byde Anette Engell velkommen til arbejdet og til samarbejdet.

(*Forsamlingen rejste sig*)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 29 sager, hvoraf 3 sager skal behandles for lukkede døre. Familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har imidlertid foreslået, at punkt 29 (300/02) på den trykte dagsorden flyttes fra lukket til åbent møde. Jeg vil foreslå, at sagen herefter behandles efter punkt 14 på den trykte dagsorden.

Jeg skal foreslå, at punkt 8 og 9, de sager, der kommer fra Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling, behandles under ét.

Så er der udsendt en tillægsdagsorden med 3 sager: sag 130/02, udpegning til de københavnske huslejenævn, sag 314/02, udpegning til Vurderingsankenævnet, og sag 313/02, der omhandler en meddelelse fra Den Radikale Gruppe om røking i udvalg.

Så har jeg derudover modtaget 2 sager uden for dagsordenen. De sager kan under forudsætning af forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen. Det drejer sig om sag 339/02, udpegning af ny suppleant for formanden for Ankenævnet for De Københavnske Huslejenævne. Så drejer det sig endelig om sag 328/02, der omhandler en meddelelse fra Den Radikale Gruppe om røking i udvalg.

Listen over sagerne uden for dagsordenen er omdelt på pladserne.

Jeg skal foreslå, at sagerne på tillægsdagsordenen og sagerne uden for dagsordenen behandles i nævnte rækkefølge som de sidste sager, inden dørene lukkes. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er dagsordenen godkendt, og vi kan gå i gang.

1) BR 307/02. Indførelse af renteberegning ved for sen betaling

Indstilling om, at Københavns Energi indfører renteberegning i overensstemmelse med Dansk Energis nye vejledning i forbindelse med for sen betaling samt ved oprettelse af betalingsordninger, at den variable del af de nuværende gebyrer bortfalder, at takstbilaget for 2002 i konsekvens heraf tilrettes som angivet i bilag 1, og at renteberegningen indføres efter godkendelse i Borgerrepræsentationen, dog tidligst i forbindelse med ibrugtagningen af Københavns Energis ny afregningssystem. (Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

2) BR 309/02. Ændringer i vedtægten for Renholdningsselskabet af 1898

Indstilling om, at forslag til ændringer i vedtægten for Renholdningsselskabet af 1898 (R98) godkendes.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

3) BR 310/02. Renovering af Ledreborg kildeplads

Indstilling om, at der til modernisering af kildepladsen og modernisering af rørføringen til værket meddeles Københavns Energi en kapitalbevilling på 9,0 mio. kr.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Indstillingen blev godkendt.

=====

4) BR 291/02. Modernisering af overfladevandsanlægget ved Regnemark

Indstilling om, at der til udskiftning og modernisering af doseringsanlæg og siloer for kemikalier i forbindelse med overfladevandsanlægget på Værket ved Regnemark meddeles Københavns Energi en kapitalbevilling på 7,2 mio. kr.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

5) BR 297/02. Kommunens overdragelse til KE af grunde

Indstilling om, at aftale om Københavns Kommunes overdragelse af grunde til KE Forsyningen godkendes, at der gives en kapitalbevilling til Københavns Energi på 24 mio. kr. til køb af Elværksgrunden i Borgergade. Der anvises kassemessig dækning for udgiften i 2002 på Københavns Energis konto 1.02.3 "Elnetvirksomhed". Beløbet indtægtsføres på Økonomiudvalgets konto 8.05.5 "Kassen", samt at Københavns Kommune til staten overfører 24 mio. kr. til medfinansiering af et nyt skuespilhus til Det Kgl. Teater på Kvæsthusbroen. Ved overdragelsen af de 24 mio. kr. til staten udgiftsføres beløbet på Økonomiudvalgets konto 8.05.5 "Kassen".
(Økonomiudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

6) BR 288/02. Københavns Kommunes regnskab 2001

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen afgiver kommunens regnskab og beretning for 2001 til revisionen, samt at Københavns Kommunes grønne regnskab 2001 tages til efterretning.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

7) BR 289/02. Københavnerne Grønne Regnskab 2001

Indstilling om, at Københavnerne Grønne Regnskab 2001 godkendes.
(Miljø- og Forsyningsudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

8) BR 294/02. Forretningsorden for udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling

Indstilling om udkast til forretningsorden for Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling.
(Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Sagerne 294/02 og 293/02 blev behandlet under ét.

9) BR 293/02. Forlængelse af tidsfrist for udvalgsarbejde om nærdemokrati

Indstilling om at udskyde fristen for, at Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling afleverer indstilling om nærdemokrati til Økonomiudvalget, fra inden sommerferien 2002 til inden sommerferien 2003.
(Økonomiudvalget)

Sagerne 294/02 og 293/02 blev behandlet under ét.

Man gik først til afstemning vedr. sag 294/02

Indstillingen blev godkendt.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag 293/02

Indstillingen blev godkendt.

=====

10) BR 292/02. Redegørelse for anvendelsen af midler fra IT-puljen

Indstilling om, at redegørelse om anvendelsen af midler fra IT-puljen i 2001 tages til efterretning.
(Økonomiudvalget)

Redegørelsen blev taget til efterretning.

=====

11) BR 304/02. Landsforeningen Danmarks Vandrerhjem samt ejerkredsen for kommunale vandrerhjem

Indstilling om at vicekontorchef Brian Melchiorsen, Kultur- og Fritidsforvaltningen udpeges som Københavns Kommunes faste repræsentant i LDV's repræsentantskab, samt at der udpeges 1 medlem til at repræsentere Københavns Kommune i ejerkredsen for kommunale vandrerhjem.
(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Som det fremgår af indstillingen, er der tale om 2 valg. Som medlem af LDV's repræsentantskab er foreslået Brian Melchiorsen fra kultur- og fritidsforvaltningen. Derudover skal vælges et medlem til ejerkredsen, som skal være medlem af BR. Pladsen tilfalder den store valggruppe, og jeg har ikke modtaget noget navn endnu.

Indstillingen blev godkendt.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

12) BR 282/02. Decentralisering - forsøg med udlægning af lønmidler

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Indstilling om, at der gennemføres forsøg med selvforvaltning af lønbudgetter med henblik på at øge det økonomiske og ledelsesmæssige råderum på skoler og institutioner, at der gennemføres forsøg med lønsumsstyring efter gennemsnitsløn og med lønsumsstyring efter faktisk løn pr. 1. august 2002, at forsøgene evalueres i efteråret 2004 med henblik på beslutning af den endelige model, der skal træde i kraft fra og med regnskabsåret 2005, samt at det forudsættes, at forvaltningen og organisationerne indgår i en konstruktiv dialog, som munder ud i en nøjere definition af formål og evalueringsparametre.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil starte med at genfremsætte de af mine forslag i udvalget, som ikke blev vedtaget. Rent praktisk kan man herefter tage udvalgsindstillingen, og så fremgår afstemningerne jo af de »at«er, der er på side 1-4. De 2 sidste »at«er skal man for min skyld ikke nødvendigvis stemme om.

Så vil jeg starte den her sag med at sige, at spørgsmålet om, hvad der er mest demokratisk, tror jeg aldrig man kan finde et absolut svar på. En afklaring vil ofte indebære et dilemma.

Det er en god idé, at beslutninger skal træffes tæt på dem, der skal leve med dem. Det er et godt demokratisk princip i diskussionen af såvel EU's rolle i forhold til de enkelte medlemslande som kommunalbestyrelsens rolle i forhold til skoler og institutionsbestyrelser. Spørgsmålet er alligevel, om man blindt skal følge nærhedsprincippet, eller om det kan vige for andre demokratiske principper, eksempelvis spørgsmålet om lighed og ansvar.

Institutioner og skoler skal have en pose penge i stedet for en bestemt normering, for de ved bedst. Dette synspunkt er efter min opfattelse ved at udvikle sig til et religiøst dogme, hvor man risikerer at blive kaldt stalinist, hvis man tillader sig at problematisere det.

Jeg finder, det er vigtigt, at der fastholdes et politisk ansvar hos Borgerrepræsentationen for normeringerne i skoler og institutioner. En væsentlig kritik af 4 pct.s nedskæringen på daginstitutionerne for et par år siden var jo netop, at det politiske flertal kunne ville tage et ansvar for pengene og ikke konsekvenserne i institutionernes dagligdag. Dem måtte de dybest selv om. Grundlaget for dialogen var dermed pist væk, og det skabte et voldsomt raseri i forældrekræde, som vi i hvert fald er nogle, der tydeligt husker.

Jeg mener, det er vigtigt, at de folkevalgte, som har magten over pengene, påtager sig et ansvar for forbedringer, og her er der aldrig problemer med detaljeringsgraden, og for nedskæringer. Det kan være normeringer, undervisningsmidler, bleer, inventar eller vedligeholdelse. Spørgsmålet er, hvad der bedst kan undværes. Det kan så være i orden, at skoler og institutioner kan bytte midler mellem forskellige konti eller udnytte lønmidler i ubesatte stillinger til andre formål.

Det er her et problem, hvis lønmidler lægges ud til efter gennemsnitsløn, og det er det, som et flertal i udvalget ønsker, sådan som der åbnes op for. Tabere og vindere samt ulighed i institutioners og skolars grundvilkår vil blive resultatet.

Ikke mindst i den lille enhed skal det overvejes, om der er råd til at ansætte en uddannet eller en ikke-uddannet, en nyuddannet eller en med erfaring. Kvalitetsbetragtningen i den pædagogiske overvejelse bliver her udfordret af økonomien. Det ældre, erfarne personale med en højere løn risikerer let at blive stavnsbundet til den skole og institution, hvor de er, og mister muligheden for nye udfordringer. Det tror jeg, vi egentlig alle ønsker. Skolerne har jo tradition for, eller i hvert fald nogle lærere har tradition for, at når først de er blevet ansat på en skole som 27-årige, ja, så bliver de der til deres pensionering som måske 67-årige.

En løsning ville være, hvis personalebudgettet blev justeret én gang om året efter faktisk løn, og det er det, jeg så foreslår.

Så har man også i Københavns Kommune iværksat et udviklingsprojekt for skolerengøringen, hvor personalet indgår i selvfungerende team med ansvar for arbejdets organisering, gennemførelse og økonomi. Det indebærer, at ved skoleårets start aftaler teamet med skolens ledelse og lærere den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

service og den kvalitet, man vil yde i den daglige indsats såvel som i hovedrengøring. Det traditionelle hårde fysiske rengøringsarbejde afveksler med opgaver som at disponere ressourcerne, bestille varer hjem, indberette løn og løse problemer med lærere og elever.

Evalueringerne viser, at dette projekt har været en stor succes, det kan alene ses i nedgangen i sygefraværet, og det har skabt større effektivitet, bedre arbejdsmiljø og bedre selvværd hos den personalegruppe, som jo ofte har vanskeligt ved at gøre sig gældende på skolerne.

Det vil blive et tilbageskridt, hvis skolerne kan anvende midlerne fra midlertidigt ledige stillinger på lærervikarer eller bøger. Jeg synes, at respekten for rengøringspersonalets selvfungerende team kræver, at decentraliseringen her når helt ud til det her team og altså går længere end til skolen og dens bestyrelse.

Udviklingen i skolebetjentenes og medhjælpernes og gårdmændenes arbejde peger i samme retning, hvilket kræver etablering af team, der omfatter flere skoler og fritidshjem, hvis man skal nå op på en størrelse, som berettiger til betegnelsen et »team«. Her er der ligeledes behov for, at ansvaret for ressourcernes forvaltning følges op af en decentralisering præcis til det her niveau, at det ikke ligger i skole og institution.

Det var mine ord til denne debat, og jeg opfordrer til, at man stemmer for dels forvaltningens forslag, dels de ændringsforslag, jeg har i forbindelse med sagen.

Jesper Christensen (A): Det lyder jo, som om det her et forslag, der handler om at løbe fra ansvaret. Det er det for os at se absolut ikke. Der er oven i købet tale om et tidsbegrænset forsøg, som vi dog er enige i skal forlænges, sådan som Per også har foreslået det.

Lad mig derfor også starte med at genfremsætte mit forslag om, at vi selvfølgelig laver et forsøg med begge modeller, altså både med gennemsnitsløn og med forsøg efter faktisk løn.

Dette handler om øget pædagogisk råderum, det er faktisk noget, der ligger os meget på sinde, og som både skoler og institutioner efterspørger, øget sammenhæng mellem beslutningskompetence og økonomisk kompetence. Jeg vil sige, at som vi ser det, så er der faktisk skoler og institutioner på U & U-området, som skriger efter decentralisering.

Det, vi stemmer om, er jo alene to forskellige tekniske modeller for, hvordan man skal beregne løn, om det er faktisk løn, der er tale om, som jeg forstår administrativt er forholdsvis tung at håndtere, eller det er gennemsnitsløn, som Per også siger selvfølgelig har nogle andre minusser.

Vi kunne da godt dele bekymringen for, at det ikke er det bedst kvalificerede personale, der får stillingerne, men man kunne også spørge sig selv, om det altid er sådan, at kvalifikationer hænger sammen med den højeste løn.

Det kan også godt være, at en model med gennemsnitsløn straffer de institutioner, der er gode til at holde på personalet, og at der er nogle, der vil spekulere i nyansættelse osv. og spare på rengøringen, og der er masser af andre steder, man kunne være bekymret.

Men det er jo netop det, dette forsøg skal bruges til at finde ud af. Der er jo ikke tale om at kaste hverken skoler eller institutioner ud i et frit fald. Der er tale om et kontrolleret forsøg, hvis man kan kalde det det, hvor man oven i købet kan aftale sig frem til, hvad det er for parametre, der skal være gældende for evalueringen.

Hvis så modellen oven i købet kan give en forenklet administration centralt i forvaltningen, men søreme også på institutionerne, så mener jeg absolut, det er noget af det, de efterspørger. Jeg synes, vi alt for tit ser, at de budgetter, vi er i stand til at udmelde til institutionerne, enten er halve eller hele år for gamle, så de i virkeligheden ikke har noget reelt grundlag at styre efter.

Det er så det beslutningsgrundlag, vi godt vil have, og så må forsøget vise, om der er grund til bekymring.

Skolerne og institutionerne vil gerne det her, og vi har faktisk tillid til, at skole- og institutionsbestyrelser godt kan håndtere og godt kan finde ud af, hvad det er for nogle ansættelser, der er bedst for institutionen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Der er tilsagn fra forvaltningen om at inddrage de faglige organisationer om at drøfte udvælgelse, om at drøfte evaluering og værktøjer, så jeg mener faktisk ikke, der er så meget at være bekymret for i denne forsøgsperiode. Så selvfølgelig skal begge modeller afprøves.

Vedrørende datoer og forsøgets længde skal jeg gentage, at vi er enige i borgmester Per Bregengaards fremsatte forslag.

Pia Allerslev (V): Venstre synes, at det indlæg, som skoleborgmester Per Bregengaard lige er kommet med, er udtryk for en bekymrende mangel på tillid til skoleledernes dømmekraft. For Venstre er det klart, at det er skolerne, der ved bedst, det er skolelederne, der ved, hvad der er bedst for deres skoler. Det er selvfølgelig i deres interesse, at de ansatte, de har på skolerne, er af bedst mulig kvalitet, uanset hvilken lønramme, uanset hvad deres baggrund måtte være.

Der er ikke nogen tvivl om, at vi i Venstre synes, at centralisme har vi rigeligt af i denne kommune. Det gør ofte tingene dyrere. Vi ser meget gerne, at denne decentralisering også fører til besparelser i administrationen.

Det er klart, at skolerne har brug for den her decentralisering, de har brug for at få lov til at føle, at de midler, der rent faktisk er til rådighed for skolerne, også er nogle, der kommer dem til gavn, og at det er nogle, de har mulighed for at råde over selv.

Så vi ser dette forsøg som en rigtig, rigtig god idé, som vi imødeser med stor forventning, når den forhåbentlig bliver vedtaget nu her.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Skolerne ved bedst. Ja, det gør de da i hvert fald, så længe vores vidensniveau ikke styrkes, og det er i virkeligheden også det, der er tale om her. Det er et forsøg, det er tidsbegrænset, og borgmester Per Bregengaard synes at kende resultatet på forhånd. Det gør vi ikke i SF, og derfor vil vi gerne have det her forsøg, netop så vi kan træffe vores beslutning på et objektivt grundlag og ikke på nogle myter.

Man kan sige, om der skulle være hold i diverse bekymringer om, at de ansattes vilkår vil blive forværret, det vil tiden jo vise, men vi kan da godt sætte spørgsmålstegn ved, om vi herinde i Borgerrepræsentationen skulle kere os mere om de ansatte, end de gør ude omkring på skolerne.

Ligesom Venstre håber vi da også meget på, at dette på sigt vil føre til nogle administrative besparelser, som således vil komme alle til gode.

Der har fra de ansattes side også lydt en vis bekymring for, om dette så også var et forsøg eller vores sædvanlige måde at drive politik på og i virkeligheden sådan bare luske det ind ad bagdøren under overskriften »forsøg«. Der kan man så sige, at der har Borgerrepræsentationen og i særdeleshed Uddannelses- og Ungdomsudvalget så en mulighed for at forbedre deres image i forhold til den foregående periode, idet vi virkelig kigger på denne evaluering, som vi også synes er sat meget fornuftigt op, og træffer vores beslutning derudfra.

Man kan sige i forhold til resten af Per Bregengaards forslag om at friholde diverse skoler på grund af »Fornuftig Rengøring«-projektet og også på grund af skolebetjentene, at det tyder lidt på sådan en »vi herinde ved bedre-holdning«, at idérigdommen til, hvordan man skal organisere sig, åbenbart er større herinde, hos 55 mennesker, end den er ude omkring på skolerne. Det vil vi gerne stille os meget tvivlende over for.

Jeg tror, at enhver, der færdes på en skole til daglig, udmærket er klar over og kender værdien af en god rengøring og dermed også har den fornødne respekt for rengøringspersonalet. Jeg synes, at det virker absurd at tro, at vi sætter det højere.

Så alt i alt er vi en stor fortaler for decentralisering, og det er jo det, dette forsøg går ud på.

Louise Frevert (O): Det fremgår klart af indstillingen, at der er meget bred enighed om, at der skal gennemføres en decentralisering af styringen af skolerne, og at der skal gennemføres forsøg inden den endelige gennemførelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Målet er selvfølgelig at give skolerne og institutionerne under uddannelses- og ungdomsforvaltningen de samme frihedsgrader og muligheder, som institutionerne har i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, og de samme frihedsgrader og muligheder, som skoler og institutioner har i langt hovedparten af resten af landet.

Derfor er det virkelig svært at se, hvor uenigheden er, og hvorfor denne sag er blevet indbragt for BR. Men man vil kunne se af afstemningerne, at Enhedslisten er rystende nervøs for udlægning af lønbudgettet, medmindre det sker efter den faktiske løn. Det vil sige, at skolen, institutionerne, hele tiden får udlagt den løn, medarbejderne på et hvilket som helst tidspunkt får udbetalt.

Det er der ikke mange frihedsgrader i. Man kan alene spekulere i ledige stillinger. Bliver der en stilling ledig på en skole pr. 1. juni, kan man klare sig igennem til 1. august, inden der kommer en, ja, så er der selvfølgelig sparet 2 måneders løn, der kan bruges til andre ting på skolen. Men det sker mere end almindeligt sjældent, at en skole er så heldig.

Flertallet går klart ind for den styringsmåde, der gælder alle andre steder, nemlig at skolen og institutionen får et lønbudget, der er beregnet ud fra gennemsnitslønninger for samtlige ansatte inden for de forskellige personalegrupper.

Det giver skolerne og institutionerne de nødvendige frihedsgrader og muligheder. Der er respekt for de bestræbelser, der er i gang, for at øge rengøringsmedarbejdernes, skolebetjentenes og gårdmændenes kompetencer. Vi kan godt støtte de forsøg med ændret organisering og uddannelse til disse medarbejdergrupper. Men der er absolut ingen grund til, at deres lønninger skal holdes i en særlig lille cigarøske. Selvfølgelig skal skolen og institutionen også have mulighed for at tage stilling til, hvordan de vil have denne service, og vurdere, om pengene kan bruges på en helt anden måde.

Så derfor, se at komme i gang med de forsøg, så vi kan få truffet beslutning om, hvordan vi vil give ressourcer og styre skolerne og institutionerne i uddannelses- og ungdomsforvaltningen, og man også dér har fået øjnene op for, at vi trods alt lever i det 21. århundrede og bruger skolebestyrelser og forældrebestyrelser til at træffe beslutninger, der påvirker deres børns skolegang og ophold i fritidshjemmene.

Så der skal ikke være nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti stemmer for forslaget.

Majbritt Mamsen (C): Først vil jeg gerne sige, at vi selvfølgelig er fortalere for decentralisering. Det, der er vigtigt i decentraliseringen, er, at vi som politikere giver nogle mål og nogle rammer, så skolen ved, hvad der skal styres ud fra.

Vi er ikke bekymrede for, at lærere og fagforeninger og alt muligt andet ikke kan holde styr på, om der er lærervikarer, eller det er faste, uddannede lærere, fordi vi er helt sikre på, at det skal skolerne og lærerne nok selv styre. Samtidig mener vi ikke, at vi kan gå ud og på den ene side sige, at nu decentraliserer vi, nu må I selv styre det inden for selvfølgelig nogle rammer og nogle mål, men omvendt så tror vi ikke på, at I selv kan styre det med rengøring og gårdmændene, så det vil vi godt have hånd i hanke med.

Enten decentraliserer man og udstikker rammer og mål, og så styrer man efter det, og det skal selvfølgelig være nogle styrbare mål både for os som politikere og for forvaltningen og for skolerne, så alle ved, hvordan tingene hænger sammen, og hvad der forventes af hinanden.

Derfor mener jeg ikke, at man skal gå ind og tage nogle grupper. Man skal gå ud og sige, at vi decentraliserer, vi har tillid til, at I ude på skolerne ved bedre. Og selvfølgelig ved de bedre, for det er derude, tingene foregår, og det er derude, de har deres hverdag.

Jeg tror ikke, vi skal være så bekymrede for, at lærerne accepterer, at der bliver vikarer i stedet for, som hr. borgmester Per Bregengaard er så bekymret for.

Jeg har set fra daginstitutionsmiljøet, hvor jeg sidder i skolebestyrelsen i mine børns institution, det modsatte eksempel med decentralisering, hvor man faktisk har konverteret en pædagogmedhjælperstilling til en pædagogstilling, fordi inden for den branche er der selvfølgelig også et hierarki, der siger, at pædagoger er bedre end pædagogmedhjælpere, og selvfølgelig vil en lærer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

ikke anerkende, at en lærerstuderende er bedre end en lærer. Så jeg tror slet ikke, bekymringerne er der.

Vi går klart ind for decentralisering med en gennemsnitsløn.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet i 1. runde. 2. runde, borgmester Per Bregengaard.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg kan jo høre, at ordet »decentralisering« er det store plusord. Jeg er også meget tilhænger af decentralisering. Men det er jo så underligt, at man ikke vil decentralisere endnu længere end til skolebestyrelsen, nemlig ud til et rengøringsteam. Hvorfor respekterer man ikke det team, at det er dem, der forvalter rengøringen på skolen, eller til gårdmand, betjentmedhjælperne? Altså det er da decentralisering ud til en mindre enhed end en skole og en institution. Så der synes jeg, at den der decentraliseringsideologi ligesom lider skibbrud.

Det samme med ordet »forsøg«. Det er jo også et positivt ord. Jamen hvorfor vil man ikke understøtte forsøgene på de her 2 områder?

Og så ved jeg ikke, om det er karakteristisk for Socialdemokratiet, at de faktisk ikke, så vidt jeg hørte, kommenterede de sidste to områder. Det ville nok være interessant at høre, da SF jo ikke er et arbejderparti, hvad man mener om de her to gruppers mulighed for at gøre sig gældende, muligheden for et øget selvværd, muligheden for, at Borgerrepræsentationen tør decentralisere helt derud.

Så vil jeg bede Louise Frevert om at læse forslaget – det er måske også gavnligt, hvis hun deltager i udvalgs møderne.

Men jeg vil sige, at det der med, at man hele tiden skal have opjusteret, hvad den faktiske løn er, jo ikke er det, forslaget går ud på. Der står jo højt og tydeligt i forslaget, at man gør det én gang om året, nemlig pr. 1. august; så ser man, hvad den faktiske løn er, og så lægger man det ud for hele året.

Det imødekommer også Jesper Christensens indvending, som gik ud på, at det er et meget bureaukratisk forslag. Bureaukratiet bliver jo netop trukket ud i forslaget ved, at man ikke laver en konstant justering, men man gør det én gang om året. Forvaltningen har jo forklaret i udvalget, at det her er noget, som er meget let at håndtere administrativt.

Så jeg synes, at det at man ønsker gennemsnitslønnen ud, er der i virkeligheden ikke nogen, der har argumenteret for. Hvorfor er det så vigtigt med gennemsnitslønnen frem for den faktiske løn, som jeg synes er en udmærket model?

Så er det måske især SF, der slår ud med hænderne og siger: Jamen det her er jo bare et forsøg. Men der vil jeg sige, at man laver jo ikke bare forsøg, som man ikke ønsker. Man ønsker at afprøve nogle ting, som man har en vilje til.

Jeg har f.eks. en vilje til at afprøve selvstyrende grupper inden for rengøring, inden for skolebetjent-/praktisk medhjælper-gruppen. Det er der så nogle, der ikke har lyst til at afprøve på denne måde.

Forsøg er jo et signal, et signal om noget, man vil. Det er klart, at jeg ikke vil det her med gennemsnitsløn, fordi der er indbygget en ulighed i systemet, og hvis man lytter til daginstitutionerne i F & A, der praktiserer man det her, ja, så er der naturligvis brok fra taberne i systemet, de institutioner, der ligger under gennemsnitslønnen. Man kan sagtens finde institutioner, som klapper i deres små hænder, fordi de tjener på denne ordning.

Men man kan jo diskutere, om det er særlig hensigtsmæssigt at stille institutioner og skoler ulige på den her måde.

Så om, hvem der vil hvad, skoler, institutioner osv. Jeg kan bare sige, at personaleorganisationerne, hvis det har noget med skoler og institutioner at gøre, jo er imod det med gennemsnitslønnen med de begrundelser, som jeg også deler. Og jeg vil sige, at i skoleinspektørkredse er der da stor skepsis mod det her område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Men det er da rigtigt, som man siger, at det ikke er personaleorganisationer eller skoleinspektører, der skal bestemme, hvad vi tager beslutning om her i Borgerrepræsentationen. Derfor kunne det måske være godt at lytte, prøve at sætte sig ind i synspunkterne.

Jeg synes, at de ting, vi får forelagt her fra Borgerrepræsentationens talerstol, jo meget er religiøse synspunkter, hvor man ikke rigtig går ind i substansen, tager stilling til, at det altså drejer sig om faktisk løn på et tidspunkt af året, tager stilling til, om det ikke er en god idé at gennemføre de her forsøg for to grupper, som har svært ved at gøre sig gældende ude i de beslutningsmiljøer, der er på skoler og institutioner, om vi ikke tør vove et forsøg på dette område.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Hører jeg borgmesteren sådan lidt alfaderligt sige, at de her grupper har svært ved at gøre sig gældende, så nu er der brug for en borgmesterhånd til ligesom at holde dem hen over, for det kan de ikke selv?

Jeg synes, det er en grov undervurdering af skolerne at tro på, at borgmesteren sætter rengøring og skolebetjente højere end de skoler, som hver dag profiterer af at have god rengøring og gode skolebetjente. Det kan jeg simpelt hen ikke få til at hænge sammen.

Når vi siger, at vi ikke går ind for at decentralisere ud i det yderste niveau, så er det simpelt hen fordi vi så dermed springer det led over, hvor ansvaret og kompetencen ligger, skolens ledelse, skolebestyrelserne. Vi her fra øverste instans hopper direkte videre og siger: Vi har fået en god idé, og den er så god, så I skal ikke prøve at få nogen, for vi har allerede fået den bedste. Det kan jeg ikke helt forstå.

Ja, vi betoner, at der er tale om forsøg, fordi det forekommer også, når man hører debatten her, at borgmester Per Bregengaard jo er den eneste, der på forhånd kender resultatet. Altså alle vi andres viden må være af så begrænset størrelse, så vi har lyst. Det er rigtigt, man laver ikke forsøg med ting, som man på forhånd afviser fuldstændig, men det handler om en vidensindsamling. Det kunne jo være, at dette var den store løsning for borgmesteren, at han rent faktisk fik ret.

Borgmester Per Bregengaard: Charlotte Wieth-Klitgaard taler om, om vi tør lægge ansvar og kompetence ud. Jamen på de her to rengøringsområder, det andet område, jamen jeg tør jo lægge kompetencen ud til rengøringsteamene. Og hvilke fora der er beslutningsfora, ansvarshavende, der kan man jo lige så godt argumentere for, at det skal være et team, som det skal være en skolebestyrelse. Så jeg kan ikke se, at der er ordentlig logik i argumentet. Hvorfor skal det absolut være skolebestyrelsen? Der er jo også ting, hvor vi foretrækker at sige: Jamen ansvaret og kompetencen ligger i Borgerrepræsentationen. Så jeg synes, at i hvert fald logikken i argumentationen halter.

Jeg vil også godt sige, at jeg sætter ikke nogen personalegrupper højere end andre, det er ikke det, der er mit argument. Mit argument er, hvordan vi laver en decentralisering, som kan være fornuftig, hvordan vi eksperimenterer på dette område, for der trænger man til eksperimenter.

Jeg er ikke den alfaderlige skoleborgmester, der holder hånden over nogen som helst, men jeg synes, det er fornuftigt at argumentere, når man diskuterer demokrati og decentralisering, også ned på en mindre enhed end en skole og institution.

Jesper Christensen (A): Men det var alligevel borgmester Per Bregengaard, der brugte ordet »religiøst« i forhold til det her. Der er tale om et forsøg, og sådan som jeg har hørt alle andre end borgmesteren, så har man også lovet at tage de evalueringer, der kommer af forsøget, alvorligt. Det er vel også den tillid, det handler om, at selvfølgelig gør vi det.

Så må jeg sige om rengøringsområdet og selvværd for det personale, at det tror jeg er lige så vigtigt for os som for dig. Men jeg er også sikker på, at hvis de her rengøringsforsøg er fornuftige, og det ser det ud til, at de er, så vil man også lokalt finde ud af det og så gøre det. Der er jeg enig med Charlotte i, at hvorfor skal vi så være det mellemled, der tvinger til at gøre det? Det må vi også have tillid til, at man kan finde ud af lokalt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Så må jeg sige om, hvad der er meget let at håndtere, at sådan husker jeg nu ikke forvaltningens ord på udvalgsrådet. Der er i hvert fald mindst én beregning mere, der skal til, hvis man skal køre med den anden model. Men det skal nu ikke være afgørende.

Men lad os nu afprøve det her og så have tillid til, at vi også kan finde ud af at evaluere forsøget ordentligt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Man må ikke sige »dig« til borgmester Per Bregengaard.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Lad os have tillid til forsøget, men lad os da også have tillid til, at skolebestyrelserne og skoleledelsen er lige så gode til at få ideer. Borgmester Per Bregengaard siger, han gerne vil eksperimentere, men de eksperimenter, som han allerede har fundet ud af ved sådan at hive det led ud, så har vi afmonteret, at der kan komme nye ideer, så har vi ligesom lagt os fast på, at nu har vi fundet guldkornene, og der er ikke flere, der skal lede.

Rengøring og betjente er en naturlig del af skolerne. Derfor er det også naturligt, at det indgår i skolebestyrelsernes samlede arbejde at finde ud af, hvordan det skal tilrettelægges.

1. at blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

Før stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til 2. at:

”At forsøget med selvforvaltning af lønbudgettet gennemføres på et antal skoler og institutioner i perioden 1. august 2002 til 31. juli 2004, idet lønbudgettet til den enkelte skole/institution fastlægges for hele perioden ud fra den faktiske løn på skolen/institutionen 1. august 2002 og 1. august 2003. Lønbudgettet reguleres alene i forbindelse med udmøntning af centrale lønpuljer f.eks. til ny løn eller ekstraordinære overenskomstmæssige lønstigninger samt ved overgang fra tjenestemandsansættelse til overenskomstsansættelse”.

Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 12.

Før stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O, C og D.

2. at blev herefter godkendt med 40 stemmer imod 6.

Før stemte A, V, F, B, C og D.

Imod stemte Ø og O.

3. at blev godkendt med 45 stemmer imod 0.

Før stemte A med undtagelse af 1 medlem (Mona Heiberg), V, F, B, Ø, O, C og D.

Mona Heiberg (A) undlod.

4. at blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

Før stemte A, V, F, B, Ø, O, C og D.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

”At der gennemføres et særskilt forsøg med udlægning af ansvaret for skolebetjent/-medhjælp samt gårdmænd på Indre Østerbro”.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Ændringsforslaget blev forkastet med 42 stemmer imod 4.

For stemte Ø.

Imod stemte A, V, F, B, O, C og D.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"At løn til rengøring på de skoler, der indgår i projektet "Fornuftig Rengøring" ikke omfattes af forsøget".

Ændringsforslaget blev forkastet med 42 stemmer imod 4.

For stemte Ø.

Imod stemte A, V, F, B, O, C og D.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"At der efter aftale med bestyrelserne udvælges et repræsentativt antal skoler/institutioner, hvori indgår skoler/institutioner

hvor lønnen for samtlige personalegrupper indgår i forsøget

hvor skolebetjent/-medhjælp amt gårdmænd ikke indgår idet det er omfattet af særskilte forsøg

hvor lønnen til rengøring ikke indgår idet skolerne indgår i projektet "Fornuftig Rengøring".

Ændringsforslaget blev forkastet med 42 stemmer imod 4.

For stemte Ø.

Imod stemte A, V, F, B, O, C og D.

Indstillingen – som indstillet af Uddannelses- og Ungdomsudvalget – var herefter godkendt.

=====

13) BR 284/02. Styrelsesvedtægt for Folkeskolen

Indstilling om, at forslag til revideret styrelsesvedtægt for Folkeskolen i Københavns Kommune med bilag godkendes, samt at Borgerrepræsentationen delegerer fastsættelse af valgeregler for Fællesrådet for Folkeskolen og Det fælles Pædagogiske Råd til Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen. (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Louise Frevert (O): Jeg ved godt, der er nogle, der måske ikke synes, det er så interessant, det, jeg siger, men alligevel.

Vi har jo haft en bemærkning her under udvalgsarbejdet, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi mener, at denne styrelsesvedtægt godt kunne have været gjort meget, meget, meget mindre.

Man kan simpelt hen tale et emne så meget ihjel, at man næsten mister fokus på, hvad det egentlig er man står og får fortalt eller siger eller læser. Det mener vi helt klart er det, der er sket med denne styrelsesvedtægt. Der er alt for mange ord i forhold til, hvordan det kunne have været beskrevet i indholdet.

Desuden, som man kan se i forslaget til styrelsesvedtægt, så har vi også haft en del ændringer med ude i høring, men de har desværre ikke vundet gehør, og vi kan selvfølgelig ikke forstå, at man ikke har kunnet få øjnene op for disse glimrende ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har haft.

I særdeleshed er det selvfølgelig afsnit 2 om undervisning af tosprogede elever, hvor vi mener, der skulle have været en gevaldig opstramning i forhold til det, der er i styrelsesvedtægten. Altså bare

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

for at komme med et eksempel på ordvalget her, så står der »gennemsyrrer«. Det er da et mærkeligt ord at bruge, et gammelt, 1960'er-flippet ord at bruge i en styrelsesvedtægt. Jeg synes, det er uacceptabelt.

Desuden mener vi, at hele afsnittet med modersmålsundervisningen skulle have været strøget.

I det hele taget er det slet ikke nødvendigt at have alle de 6 sider med de tosprogede, med det interkulturelle osv. Jeg skal ikke trætte forsamlingen med at læse op fra det her, det kan man selv læse.

Men det korte af det lange er i hvert fald, at jeg synes, det er fuldstændig hen i vejret, at man har skrevet det her med modersmålsundervisningen ind, fordi vi jo godt ved, at det i Folketinget er vedtaget, at det er en kommunal forpligtelse. Og hvem siger, at Borgerrepræsentationen år efter år har tænkt sig at bevilge penge til den form for undervisning her i kommunen? Derfor synes jeg, man under alle omstændigheder skulle have strøget det.

Vi har en protokolbemærkning, som lyder således:

»Dansk Folkeparti mener, at det reviderede forslag til styrelsesvedtægt er alt for ordfyldt i forhold til indholdet. Desuden er afsnittet om de tosprogede elever ikke strammet nok op. Vi havde ændringsforslag med i høringen, men de vandt ikke gehør. Vi har den opfattelse, at ord kan blive for talrige og fjerne fokus fra indholdet.«

Jakob Hougaard (A): Det, som Louise Frevert og Dansk Folkeparti jo vil, er at udfordre skolens rummelighed. Og når man, som Louise Frevert siger, taler emner ihjel, så er det emne, man taler ihjel, og som der er alt for mange ord om, jo netop ord om tosprogede, som jo i den københavnske skolevirkelighed fylder meget. Vi er jo i en situation i den københavnske skole, hvor vi må arbejde for at sikre den rummelighed, der skaber opbakning bag den københavnske folkeskole.

I løbet af de sidste 4 år er der flere etniske elever, som har valgt at bakke op om de frie skoler og ikke mindst de arabiske skoler, og der vil det netop være nødvendigt, at vi i de her ord formulerer en rummelighed for folkeskolen, som giver plads til den befolkningssammensætning, vi er vidne til.

Det, som Dansk Folkeparti bl.a. vil fjerne, er formuleringer om, at personalesammensætningen skal afspejle den etniske virkelighed. Sådanne formuleringer er der brug for, også for den københavnske folkeskole. Derfor tager vi afstand fra Dansk Folkepartis forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, ikke flere har bedt om ordet; forhandlingerne er afsluttet ... (*Afbrydelse*). Ikke helt ... (*Louise Frevert*: I har slukket, har I). Jamen det er ikke selektivt; der er et problem med systemet. Louise Frevert får ordet, uanset om det er registreret – det er det nu. Det kunne aldrig falde mig ind i hvert fald at trykke Louise Frevert ud.

Louise Frevert (O): Nej, det kunne ikke falde overborgmesteren ind. Nej, det tænkte jeg nok.

Til Jakob Hougaard vil jeg sige, at det er et spørgsmål, hvor rummelig folkeskolen egentlig skal være. Det er jo et definitionsbegreb, vi er ude i her, fordi hvad er rummelighed? Rummelighed kan være mange ting. Jeg mener rent faktisk, at den danske folkeskole og den københavnske folkeskole i særdeleshed er rummelig, den er meget rummelig på nuværende tidspunkt.

Jeg synes også, at den integration, som man er i gang med på nuværende tidspunkt, er ganske glimrende. Man behøver ikke at overgå tingene. En af de ting, som jeg kan høre, hr. Jakob Hougaard faktisk er i gang med nu, er at gøre alting frit, gøre alting åbent. Der skal bare være et tagselvord på alle hylder.

Men det er jo rigtigt nok, selvfølgelig har vi omkring 30 pct. af indvandrerbørn, der går i den københavnske folkeskole, og det skal der også være plads til, men det er bare et spørgsmål, om de skal have positiv særbehandling, og hvor meget man skal favorisere dem. Fordi hvis vi skal have en ordentlig integration, så skal de også indgå i det danske system på lige fod med danske børn. Det kalder jeg rummelighed. Ikke noget med positiv særbehandling. Det er der overhovedet ikke nogen grund til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Så den måde, folkeskolen er på nuværende tidspunkt, er ganske udmærket. Vi skal have en ordentlig integration, ja, det skal vi. Så skal der heller ikke være modersmålsundervisning; så skal undervisningen foregå på dansk.

Med hensyn til hele den snak om, at børn, der ikke får modersmålsundervisning, vil komme ind på de private skoler, må jeg nok sige: Tak for kaffe! Efter at have læst, at imam Abdul Wahid Petersen har etableret en skole, som skal indeholde 200 somaliske børn, her til efteråret, hvor han vil åbne skolen, som simpelt hen er så fundamentalistisk, oven i købet er erklæret af en, der er for stening af kvinder, når de har været utro, så siger jeg bare, hvis man har sådan nogle, der skal køre privatskolerne i Københavns Kommune, så kan jeg ikke forstå, man ikke har sagt ja, heller ikke i Folketinget, til at stramme op på tilsynet.

Borgmester **Per Bregengaard**: Altså nu sidder Louise Frevert i Folketinget, og det gør jeg ikke. Men så vidt jeg ved, så har Dansk Folkeparti da været med i forliget om friskolerne, der jo netop giver de her frihedsgrader.

Jeg vil sige til Louise Frevert, at man godt kan diskutere spørgsmålet om rummelighed, og måske er et bedre udtryk, at det drejer sig om, og det er et godt, gammelt pædagogisk princip i Danmark, at tage udgangspunkt i børnenes forudsætninger. Børn har forskellige forudsætninger. Nogle af dem er afhængige af sprog og etnicitet, andre er sociale forhold. Det tredje er forskellige medfødte forhold. Jeg tror, det vil være et godt udgangspunkt for folkeskolen, at man tager udgangspunkt i børnenes forudsætninger, og at folkeskolen skal rumme, og jeg tror, det er det, Jakob Hougaard mener, børn med forskellige forudsætninger.

Det andet – hvad fanden var det, jeg ville sige ... undskyld, jeg tror, jeg slutter.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg er enig i, at det gør indtryk, når borgmester Per Bregengaard mangler ord.

Jeg forstod på trykket her før, at det var en kort bemærkning til Louise Frevert og ikke en bemærkning i 3. runde.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Det var blot for at korrigere skoleborgmesteren. Det er med vilje. Dansk Folkeparti har ikke stemt for ændringerne i friskoleloven. Vi havde ændringsforslag, fordi vi gerne ville have strammet op på tilsynet, og Socialdemokratiet og Enhedslisten tilsluttede sig vores ændringsforslag. Men vi har ikke stemt for den samlede lov.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke nogen kort bemærkning fra borgmester Per Bregengaard. Så er det Ben Haddou.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen jeg tror, at Louise Frevert kom til at misforstå Jakob Hougaard. Det, han mente faktisk, sådan som jeg vurderer det, er, at hvis vi ikke har en folkeskole, der også kan tilbyde rimelige vilkår for børn med en etnisk baggrund, så havner de netop i de private skoler. Det var jo ikke sådan, at han talte for de private skoler, altså religiøse privatskoler, så det tror jeg er en misforståelse fra Louise Frevert. Det er mærkeligt nok, nu forsvarer jeg en socialdemokrat.

Med hensyn til Dansk Folkepartis kritik undrer det mig, at man fokuserer meget på modersmålsundervisning, fordi hvis man bare ser på overskrifterne, så er der f.eks. noget om modtagelsesklasser, noget om indskoling, noget om sprogstimulering, noget om støtte til fortsat dansk sproglig udvikling, lektiecafé osv., osv. Og alt dette sker udelukkende med henblik på at styrke det danske sprog blandt de etniske børn. Det er da positivt, og det er jo lige netop det, Dansk Folkeparti ønsker.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Så jeg synes, det er noget kedelig snak kun at fokusere på modersmålsundervisning, udelukkende fordi man er uenig med et flertal i Borgerrepræsentationen om det emne. Jeg har fuld forståelse og respekt for, at Dansk Folkeparti ikke kan lide modersmålsundervisning, men det er så et politisk standpunkt, man nu har.

Så vil jeg sige, at hvis det at kalde det for positiv særbehandling at modtage alle de her gode ting, der kan være med til at bakke op omkring det enkelte barn med etnisk baggrund for at det skal blive bedre til dansk, er noget, som skal tages fra dem, så stemmer det altså ikke overens med, at Dansk Folkeparti også kræver, at de børn skal kunne dansk, når de møder på en dansk folkeskole.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal lige høre, om det er sådan, at Jakob Hougaard ønsker en kort bemærkning for lige at tydeliggøre det, de andre mener at udlægge? (*Ophold*). Nej, det er korrekt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Jeg er glad for, at CD's ordfører kan forklare mig, hvad Socialdemokratiets ordfører mener. Tak for det, hr. Ben Haddou.

Men jeg vil godt have lov til at sige til hr. Ben Haddou helt klart, bøjet i neon, at jeg har aldrig nogen sinde sagt, og det har Dansk Folkeparti ikke sagt, at vi har været imod modersmålsundervisning, aldrig. Det eneste, vi har sagt, er, at vi synes, det er en ganske strålende idé, at man har modersmålsundervisning, bare det ikke er en offentlig forpligtelse. Man kan lave al den modersmålsundervisning, man vil, men der er ikke nogen, der overhovedet siger, at det skal være en offentlig forpligtelse for offentlige midler.

Så det vil jeg gerne have lov til at slå en pæl igennem på nuværende tidspunkt. Jeg har gjort det så klart mange gange, og jeg kan ikke sige det tydeligt nok.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet. Jeg forstod ikke bemærkningerne fra Louise Frevert i retning af, at der ønskedes afstemning, men alene, at det var en protokolbemærkning fra Dansk Folkeparti.

Indstillingen blev godkendt.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”Dansk Folkeparti mener, at det reviderede forslag til Styrelsesvedtægten er alt for ordfyldt i forhold til indholdet. Desuden er afsnittet om de tosprogede elever ikke strammet nok op. Vi havde ændringsforslag med i høringen, men de vandt ikke gehør. Vi har den opfattelse, at ord kan blive for talrige og fjerne fokus fra indholdet”.

=====

14) BR 290/02. Opførelse af daginstitution i Møllegade

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling til opførelse af en fleksibel daginstitution til 60 vuggestuebørn på del af matrikel 5750, Udenbys Klædebo Kvarter i De Gamles By, i alt beløb 18.435.000 kr.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

15) BR 300/02. Ejendomssalg (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

16) BR 287/02. Nedlæggelse af fodgængertunnel under Borgmester Christiansens Gade Indstilling om, at fodgængertunnelen under Borgmester Christiansens Gade ved Ellebjergvej/ P. Knudsens Gade nedlægges, samt at der gives en kapitalbevilling på 0,85 mio. kr. der finansieres over Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3). (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

17) BR 283/02. Lokalplan "Vingårdstræde" Indstilling om, at lokalplan "Vingårdstræde" vedtages endeligt. (Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): København skal udvikles til en stadig mere levende og attraktiv by. Det er målet, at der i de centrale og øvrige forureningsfølsomme bydele anvendes det mindst forurenende og mindst støjende kollektive trafikmateriel. Det er ikke målet at tilpasse den eksisterende by til den stigende biltrafik. Der er nøje sammenhæng mellem antallet af p-pladser og biltrafikkens omfang. Målet er at begrænse pendlertrafikken med bil til byen.

Det er ikke et uddrag af Enhedslistens kommunalpolitiske program, jeg her har citeret. Det er citater fra Københavns nyligt vedtagne kommuneplan.

Når man taler om en attraktiv og levende by med handel og alt muligt andet, så kan man jo nok sige, at Magasin er formentlig den virksomhed, der får størst umiddelbar glæde af metroens 2. etape. Magasin får sin helt egen metrostation fra oktober måned, der er direkte adgang fra underetagen til metrostationen. Det kan vel dog siges at leve op til nogle af de citater, jeg er kommet med fra kommuneplanen, om, at pendlingen, i dette tilfælde kunder til Magasin, gerne flere kunder, transporteres kollektivt, transporteres mindst forurenende.

Så er det lidt mærkeligt, at vi står med en lokalplan, hvis eneste formål er at give Magasin mulighed for at udvide deres parkeringsanlæg med 150 pladser, 150 ekstra pladser, som ikke nedlægges i gadearealet, sådan som jeg ellers ofte har hørt socialdemokrater sige, at de skal.

Hvordan hænger det sammen? Svaret er selvfølgelig, at det gør det heller ikke, det hænger ikke sammen. Lokalplanen skaber mere trafik, flere parkeringspladser til et sted midt i byen, som næppe, tror jeg, nogen, der opholder sig der, synes trænger til mere biltrafik, og til et sted, som får sin egen metrostation – sin egen metrostation.

Hvis der er noget sted, der ikke burde behøve en udvidelse af parkeringsanlægget, så var det vel netop Magasin.

Man kunne fristes til at spørge overborgmesteren og de øvrige socialdemokrater: Tror I ikke på jeres eget projekt, tror I ikke på metroen? Det er jeres projekt. Tror I ikke på, at det vil være noget, folk benytter sig af til Kongens Nytorv, til Magasin? Det virker ikke sådan.

Det er værd at bemærke sig, at antallet af indsigelser mod denne fuldstændig vanvittige lokalplan er næsten lige så mange som de indsigelser, der var til hele parkeringsordningen i brokvartererne, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

også har været i høring her i foråret – næsten lige så mange. Det siger måske noget om, at for mange københavnere er det altså rablende vanvid, at man på den ene side bruger over 10 mia. kr. på en metro, skaber for Magasin de bedste muligheder for, at de får gavn af den, og samtidig sørger for, at de skal have lov til at udvide antallet af p-pladser i deres kælder.

Vi vil stemme imod det her makværk af en lokalplan og vil ærlig talt opfordre Socialdemokratiet til at tænke sig en lille smule om.

Jens Johansen (F): Det forslag, der her ligger, er i strid med den kommuneplan, som nogle af os var med til at vedtage – ikke alle, men nogle af os var med til at vedtage og stemte for.

Vi synes, det er ynkeligt at se flertallet herinde fravige de principper og de synspunkter, miljøhensyn, som kommer til udtryk i vores kommuneplan. Det er beklageligt, og det er en sort dag for København.

Der er ikke brug for flere parkeringspladser i Indre By, slet ikke. Spørgsmålet er også, om Magasin har brug for flere parkeringspladser. Det er jo et halvtomt stormagasin. Man kunne vel med fordel indrette en af etagerne til bilparkering, hvis det skulle være. Der er jo ingen kunder, hører vi.

Nu kommer metroen, den er på vej og åbner den 19. oktober, og dermed kan kunderne køre med en højklasset kollektiv trafik lige til døren. Det burde få nogle til at foretrække den kollektive trafik frem for at vælge bilen.

Ikke desto mindre er der altså et flertal her, der mener, at der skal være flere parkeringspladser i tilknytning til Magasin, til trods for at naboer og genboer, beboerne i området protesterer mod det lokalplanforslag, der her giver Magasin mulighed for at udvide antallet af parkeringspladser, til trods for at de folk, som direkte i deres hverdag bliver berørt af det, protesterer, og som vel egentlig et eller andet sted burde have tillid til, at den udvikling, der peges på og beslutes i kommuneplanen, også gælder. Men det gælder ikke, flertallet svigter københavnernes.

Da der nu er et flertal for at etablere dette parkeringshus, har vi måttet konstatere i flere omgange, beklageligvis, så vil vi stille et ændringsforslag, nemlig at der nedlægges et tilsvarende antal parkeringspladser på gadeplan. Så er der dog en vis sammenhæng i galskaben.

Karin Storgaard (O): Jeg er nødt til at sige, at desværre så hører man jo ganske tydeligt, at både SF og Enhedslisten helst ikke vil have nogen biler overhovedet i København. Det lyder faktisk taget også, som om københavnernes heller ikke må køre i bil.

Vi får metroen, ja, det er da rigtigt nok, og det er en stor glæde for Magasin, siges det. Ja, er det også en stor glæde for kunderne? Og i øvrigt kunne jeg måske godt tænke mig at spørge Jens Johansen, om han i det hele taget kommer i Magasin, fordi jeg synes ikke, det er helt korrekt, når det bliver sagt, der ikke er nogen kunder. Jeg ved ikke, om jeg kommer der på de forkerte tidspunkter, men der er i hvert fald altid kunder, når jeg er derinde.

Kunderne skal transporteres kollektivt. Jamen jeg synes ikke, man skal tvinge kunderne eller borgerne eller nogen andre til, at de skal transporteres kollektivt, fordi der er altså også nogle, der har brug for at få taget varerne med i en bil; ellers kan man jo ikke købe ret meget. Men det er måske det, Jens Johansen og også Mikkel Warming tænker på, at når man går i Magasin, så køber man ikke noget. Det er klart, så kan man jo tage metroen. Men man skal faktisk taget ikke bære ret mange ting, før det ikke er så godt at tage metroen, og heller ikke, hvis man har børn eller barnevogn eller andet med.

Så jeg bliver nødt til at sige til både Mikkel Warming og Jens Johansen, at jeg ikke er enig, at Dansk Folkeparti heller ikke er enig i den holdning, der bliver givet udtryk for herfra.

Jeg kan ikke forstå, at man siger, der ikke er brug for flere parkeringspladser. Jeg synes, når man kommer inde i byen, at så er det ved at knibe med at finde en parkeringsplads. Vi har nedlagt rigtig mange parkeringspladser i den seneste tid, og det ved både SF og Enhedslisten. Jeg synes ellers, jeg i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Bygge- og Teknikudvalget ligesom havde fornemmet, at der måske var en lille opblødning på vej, men der må være et eller andet, jeg har misforstået. Så det kan man jo korrigere, hvis det er.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet i 1. runde. Jens Johansen i 2. runde.

Jens Johansen (F): Karin Storgaard spørger mig, om jeg nogen sinde kommer i Magasin. Jeg ved ikke, om det her sådan er et Oxford- og bekendelsesmøde, men det gør jeg da. Sidste gang jeg var der, var der halvtomt. Forrige gang, jeg var der, var til jul. Der var der meget fyldt, det vil jeg nok sige. Da var det svært at finde en parkeringsplads til min cykel. Den måtte jeg parkere ude på asfalten. Men Magasin tænker ikke på, at mange af københavnere faktisk kører på cykel.

Så siger Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti – er det jo hun er – at vi ikke vil have bilerne i København. Vi vil ikke have flere biler, og vi vil ikke have flere parkeringspladser. Vi vil have styrket den kollektive trafik, og det får vi med metroens åbning. Så det er det rene galimatias nu at lade Magasin indrette flere parkeringspladser, så vi får en øget biltrafik i den Indre by. Den er tilstrækkeligt belastet i forvejen, for ikke at sige, at den er overbelastet.

Vi synes, det er hul i hovedet at opfordre til, at man tager bilen med ind. Jeg tror faktisk, det er lettere at have en barnevogn med i metroen, end det er at have en barnevogn med i bilen, og det går hurtigere, når man tager metroen ind til byen fra et af de områder, hvor den kører, end hvis man kører i bilen. Så fordelene ved den kollektive trafik er store.

Mikkel Warming (Ø): Det er altså ynkeligt at opleve, eller måske snarere ikke opleve, Socialdemokratiet i denne sag. Helt tavse sidder man, næsten forstenede, nede på sine pladser. Det kan jeg egentlig godt forstå, fordi mig bekendt har det da tidligere i hvert fald været socialdemokratisk politik at sige, at lavede man p-anlæg, skulle der også nedlægges pladser på gadeplan.

Faktisk erindrings jeg noget om, at det var et krav, at for hver plads der blev lavet under Kongens Nytorv, i et anlæg, skulle der nedlægges tilsvarende på gadeniveau, der fik forhandlingerne, forliget mellem Pind eller Venstre, de borgerlige og Socialdemokratiet til at gå i stykker. Jeg kan selvfølgelig huske forkert. Men der erindrings jeg et meget klart krav fra Socialdemokratiets side. Det er i øvrigt samme område. Hvorfor ikke nu? Hvad har ændret sig? Hvis man har ændret politik, så kom dog op og sig det – eller det vil man måske ikke?

En ting er diskussionen om antallet af pladser og anlæg og nedlæggelse på gadeplan. Det, der gør denne sag så fuldstændig grotesk, er altså, at den virksomhed, der vil have udvidet sine p-anlæg, er en virksomhed, som får sin egen metrostation, får den måske ultimative forbedring i adgangen, tilgængeligheden for sine kunder. Det er den, der skal have lov til at udvide sine p-anlæg med 150 pladser.

Det kunne selvfølgelig være praktisk, hvis man så sørgede for at komme i gang med denne udvidelse i en fart, når nu flertallet hverken vil diskutere eller besinde sig – og snakker om noget helt andet i stedet for at høre efter – at man så dog tog sig sammen og lavede en fælles indvielsesdag for metrostationens og for parkeringsanlæggets udvidelse, så man kunne få et rigtig godt syn for det hykleriske i flertallets og specielt Socialdemokratiets trafikpolitik i København.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

”Der nedlægges et tilsvarende antal parkeringspladser på gadeplan”.

Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 12.

For stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O, C og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Indstillingen blev herefter godkendt med 34 stemmer imod 12.

For stemte A, V, B, O, C og D.

Imod stemte F og Ø.

=====

18) BR 299/02. Lokalplan "Israels Plads Nord" med Kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplan for den nordlige del af Israels Plads med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt med en ændring af lokalplanforslagets § 4, stk. 3, hvorved den maksimale bygningshøjde reduceres til 8,5 m, og en tilføjelse til lokalplanforslagets § 5, stk. 1, hvorefter de to torvehaller og anlægget af pladsen i øvrigt skal udgøre et arkitektonisk hele, der forudsættes etableret samtidig.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

19) BR 298/02. Lokalplantillæg for "Teglværkshavnen" med Kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 310 "Teglværkshavnen" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse med den af Bygge- og Teknikudvalget vedtagne ændring, at indsigelsesfristen fastsættes til 3 måneder (eksklusive juli måned), at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, samt at vedtage den foreslåede dialogstrategi bestående af en planens hjemmeside, en lokal udstilling samt et borgermøde i form af et orienteringsmøde.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

20) BR 305/02. Dispensation Byggefelt B "Pakhusvej"

Indstilling om, at der meddeles dispensation fra lokalplan nr. 347 "Pakhusvej" for så vidt angår lokalplanens § 4 om anvendelsen af stueetagen, § 6 om bebyggelsens omfang, § 7 om bebyggelsens udformning og § 11 om ubebyggede arealer og parkering i konstruktion, med henblik på at tillade opførelse af en indtil 62 m høj bygning i lokalplanens byggefelt B på betingelse af, at de offentligt tilgængelige pladsarealer omkring bebyggelsen etableres senest samtidig med ibrugtagningen af bebyggelsen i de omliggende byggefelter og senest i den forbindelse indretter og anvender stueetagen i det aktuelle projekt mod disse pladsarealer i overensstemmelse med lokalplanens bestemmelser herom, miljøkontrollens anvisninger til regnvandsafledning følges ved anvendelse af kobber som facademateriale, og at der senest i forbindelse med ibrugtagningen af bebyggelse i byggefelterne D og E etableres mindst 102 parkeringspladser i konstruktion.

(Bygge- og Teknikudvalget) (Standsningsret)

Borgmester **Søren Pind**: Bygge- og teknikforvaltningen har i dag modtaget følgende oplysninger fra Miljøkontrollen om kravene til regnvandsopsamling i forbindelse med opførelsen af højhusbebyggelsen i byggefelt B Pakhusvej:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

»Miljøkontrollen er den 16. maj 2002 telefonisk blevet anmodet om en udtalelse vedrørende udvaskning af kobber fra facader på højhus på Amerika Plads i forbindelse med udledning af regnvand til havnen. Anmodningen om en udtalelse er foranlediget af, at der har været en indstilling om dispensation fra lokalplan nr. 347 Pakhusvej fra Bygge- og Teknikudvalget den 15. maj. Denne indstilling skal nu for Borgerrepræsentationen den 30. maj. Indstillingen indeholder følgende formulering:

»Miljøkontrollens anvisninger til regnvandsafledning følges ved anvendelse af kobber som facademateriale«.

Miljøkontrollen har henvendt sig til bygherres rådgivere, Arkitektgruppen Århus og Cowi, med henblik på en afklaring af omfanget af udvaskningen af kobber med regnvand til havnen. Det har ikke været rådgiverne muligt at fremskaffe dokumentation, hvorfor Miljøkontrollen anmoder om, at ovenstående formulering ændres til:

»Bygherre skal over for Miljøkontrollen kunne dokumentere, at kravene for udledning af regnvand fra bygningen til havnen, jf. bekendtgørelse nr. 921 af 8. oktober 1996 om kvalitetskrav for vandområder og krav til udledning af visse farlige stoffer til vandløb, søer eller havet, kan overholdes.«

Bygge- og teknikforvaltningen kan tilslutte sig Miljøkontrollens forslag til ændret formulering af betingelsen for anvendelsen af kobber som facademateriale på bebyggelsen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er en standsningsretssag, og derfor burde Mikkel Warming have haft ordet først, men da borgmesteren, formanden for udvalget, havde en oplysning af væsentlig karakter for behandlingen af sagen, så fik han ordet først.

Mikkel Warming (Ø): Enhedslisten har standset denne sag, fordi vi mener, det er vigtigt, at Borgerrepræsentationen tager ansvaret for byens, ikke mindst havnens udvikling.

Jeg ville lyve, hvis jeg sagde, at jeg mente, København havde haft en heldig hånd, når det gælder havnefronten, i de seneste år. Bare se på perlerækken af kontorrædsler på Kalvebod Brygge.

Spørgsmålet er så: Vil en 15-etagers erhvervsbygning, advokatsilo, som nogle journalister åbenbart har valgt at kalde det, være en forbedring, en gevinst anvendelsesmæssigt og udseendemæssigt for havnefronten, for det nye område, der kommer oppe omkring Pakhusvej?

Der argumenteres i indstillingen og, går jeg ud fra, fra det meget store flertal, der støtter denne indstilling og de her dispensationer, at der er særlige arkitektoniske værdier. Vi kan ikke se, at kobber gør nogen speciel arkitektoniske værdi. Vi kan se en meget stor, meget grim klods, der rejser sig.

Vi synes, der er klodser nok i havnen. Derfor stemmer vi imod, derfor har vi standset sagen, og derfor vil vi stemme imod den.

Jens Johansen (F): Den lokalplan, som tidligere er blevet vedtaget, giver mulighed for at lave et højhusbyggeri i det byggefelt, vi her drøfter, forårsaget af Enhedslistens standsning.

Vi er i SF enige med Enhedslisten i kritikken af de byggerier, som er blevet opført på Kalvebod Brygge, det er skammeligt. Men vi synes faktisk, at den bygning, der her er foreslået, og som er udformet under indflydelse af vores nye og dygtige stadsarkitekt, er en smuk bygning. Den har nogle interessante referencer til de kobbertage, vi har mange af på tårnene i København, til brohusene på broerne og til Den Permanentes bygning på Vesterbro, som desværre er skæmmet af sod og ikke står klar og grøn, hvad mange af vores kobbertage gør på de tårne, som rager op.

Vi mener, at kobberet medvirker til, at bygningen får en lethed og en skønhed, som vil glæde københavnere i mange år fremover. Derfor kan vi tiltræde dette forslag.

Karin Storgaard (O): I denne sag har Dansk Folkeparti taget forbehold ved udvalgsbehandlingen. Vi har studeret sagen lidt nærmere, og vi vil gerne være med til, at der sker

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

noget udvikling i København, også at der er nogle nye tiltag, men vi synes, at der mangler noget planlægning, der mangler noget med udformningen. Jeg synes ikke, at vi er kritiske nok med, hvad det er, vi bygger.

Vi synes måske også nok, at det er lidt mærkeligt, at det ikke har været rådgiverne muligt at fremskaffe dokumentation, som der står i notatet fra bygge- og teknikforvaltningen. Vi synes, det lyder utroligt, at det ikke kan være muligt at skaffe det frem.

Vi tiltræder sagen, men vi har en protokolbemærkning, der lyder sådan:

»Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at der i forbindelse med denne sag mangler planlægning. Vi vil gerne være med til at udvikle København og komme med nye tiltag, men vi mener, at det nøje bør overvejes, hvor vi placerer kommende højhusbyggeri, hvor højt det skal være, samt være mere kritisk ved udformning af byggeriet. Dansk Folkeparti er heller ikke tilhænger af gentagne dispensationer på området.«

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det sidste var ikke et ændringsforslag, forstod jeg, men det var en protokolbemærkning, som bliver noteret.

Indstillingen blev godkendt med 42 stemmer imod 4.

For stemte A, V, F, B, O, C og D.

Imod stemte Ø.

Dansk Folkeparti ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at der i forbindelse med denne sag mangler planlægning. Vi vil gerne være med til at udvikle København og komme med nye tiltag, men vi mener, at det nøje bør overvejes, hvor vi placerer kommende højhusbyggeri, hvor højt det skal være, samt være mere kritisk ved udformning af byggeriet. Dansk Folkeparti er heller ikke tilhænger af gentagne dispensationer på området”.

=====

21) BR 301/02. Omlægning af Sundbyøster Plads

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 18,0 mio. kr. finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg) til omlægning af Sundbyøster Plads.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – som indstillet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

=====

22) BR 303/02. Omlægning af Halmtorvet

Indstilling om, at projektet i nærværende indstilling danner grundlag for omlægning af Halmtorvet, etape 2, Parkstrøget, at projektet i nærværende indstilling danner grundlag for omlægningen af Halmtorvets etape 3 Byhaven, samt at der gives en kapitalbevilling på 21,5 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg) til gennemførelse af etape 2 og 3.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal i den sammenhæng, ikke for at tage ordet i forhold til sagen fra BTU som sådan, blot tilkendegive, at der i Økonomiudvalget over et par gange

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

har været en drøftelse af finansieringen af sager af den her karakter, bl.a. hvor der sker en ændring i antallet af parkeringspladser og de provenumæssige effekter heraf.

Derfor skal jeg stille et forslag, som gør, at den § 12-erklæring, som er nævnt, ikke bliver relevant i denne sammenhæng, nemlig at Borgerrepræsentationen tiltræder Bygge- og Teknikudvalgets indstilling i sagen uden yderligere bemærkninger. Det vil sige Bygge- og Teknikudvalgets første indstilling i sig selv med henblik på naturligvis at få den principielle drøftelse af de finansieringsmæssige aspekter.

Borgmester **Søren Pind**: På sin nylige tur til Stockholm afholdt Bygge- og Teknikudvalget et formelt møde, hvor man bl.a. drøftede denne sag. Et enstemmigt udvalg meddelte, at man under ingen omstændigheder kunne tiltræde den § 12-erklæring, som økonomiforvaltningen havde puttet ind i denne indstilling.

Det er jeg selvfølgelig glad for. Jeg er også glad for, at overborgmesteren har taget konsekvensen af den beslutning og tilkendegivelse og nu tilkendegiver, at den erklæring er trukket tilbage igen.

Det, der bekymrer mig en anelse, er selvfølgelig den helt særegne situation, at man her med den ene hånd nedlægger parkeringspladser, vel vidende, at der ved det er et provenutab, i dette tilfælde op mod 1 mio. kr., for dernæst at opføre cykelstier, som vi så skal ud og spare på. Det afklarer denne indstilling jo ikke.

Jeg forstår så, at vi nu skal drøfte denne problemstilling sådan lidt mere overordnet, men sagen skal under alle omstændigheder gennemføres i aften.

Jeg vil godt bede de forskellige partier, som her i aften går op og siger noget om denne sag, om allerede nu at tilkendegive, hvor de står i den principielle debat. Det vil jeg, fordi jeg synes, det er uanstændigt, at man som sagt med den ene hånd fjerner parkeringspladser, der giver kommunen et indtægtsgrundlag for at tilvejebringe en cykelsti, for dernæst at skulle ud og spare på selv samme bagefter.

Hvis det er det, man vil, så synes jeg, man skal være hæderlig og redelig omkring det og sige det fra denne talerstol, så der kan komme en klar afstemning herom.

Jeg har overvejet at stille et ændringsforslag, som direkte skulle kompensere for det tab, man lider, men jeg kan også godt se, at stiller jeg et ændringsforslag, efter at § 12-erklæringen er trukket tilbage igen, så kommer det til at se ud, hvis dette ændringsforslag måtte blive stemt ned, som om Borgerrepræsentationen i virkeligheden har accepteret, at Bygge- og Teknikudvalget skal bære provenutabet ved, at man nedlægger parkeringspladser ... (*Afbrydelse*). Korrekt, hvisler overborgmesteren bag mig, kan jeg høre.

Jeg siger det bare, så Borgerrepræsentationen gør sig klart, hvad man gør. Det er en lidt pudsigt situation i virkeligheden.

Derfor er jeg nødt til at bede ordførerne, som kommer herop, om at tilkendegive, hvor de står i denne sag, før jeg endelig tager stilling til, om jeg vil stille dette ændringsforslag eller ej.

Johannes Nymark (A): Jeg må jo nok skuffe borgmester Søren Pind og sige, at det ikke er ikke mit ærinde med at komme herop. Overborgmesteren har talt på Den Socialdemokratiske Gruppens vegne i denne sag.

Men jeg synes, der er grund til i en sag af denne karakter at sige for det første, at her har vi faktisk taget en beslutning om, at Vesterbro måtte vente. Vi har fastholdt, at omlægningen af Halmtorvet, som er et kæmpeprojekt, hellere måtte vente – det ender vel med at blive et par år – end at vi skulle beskære projektet.

Så jeg synes, dette punkt er et af de fornøjelige punkter i aften. Vi er nået frem til målstregen i et stort, flot og ambitiøst projekt. Jeg håber, vi i fællesskab kan forklare vesterbroerne, at de har måttet vente så længe, som de angiveligt har gjort, fordi det, vi vil gøre, skal være godt gjort og ikke noget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

halvfærdigt. Det er det, der refererer til en beslutning i 1999 i Bygge- og Teknikudvalget, hvor vi sagde: Hellere vente og gøre det godt, end at lave en beskæring af projektet til sin tid.

Det var mit ærinde med at komme her og med adresse til Vesterbro sige: I har ventet, fordi det her projekt skal være ordentligt, og det bliver det nu.

Jens Johansen (F): SF kan stemme for Bygge- og Teknikudvalgets indstilling og afgiver stemme i sagen i overensstemmelse med den beslutning, der blev truffet i mødet i går, den 29. maj, i Bygge- og Teknikudvalget, nemlig at Bygge- og Teknikudvalget fastholder sin beslutning af 24. april, som handler om, at de 3 første »at«er skal vedtages. Det er også det, som overborgmesteren her har stillet som forslag.

Må jeg sige, at på den ene side kan man sige, at økonomiforvaltningen har udvist rettidig omhu. På den anden side kan man sige, at økonomiforvaltningen i denne sag ved at smide en trillebombe ind i den har opført sig som en hund i et spil kegler og anbragt en vis legemsdel i klaskenhøjde.

Hvorom alting er, så skal vi i Økonomiudvalget have en principiel drøftelse af, hvad det skal betyde for udvalgenes budgetter, at indtægtsgrundlaget er vigende, og om de skal kompenseres, og hvordan de skal kompenseres.

Det er klart for os, at vi ikke vil spare på cykelstierne. Vi vil gerne nedlægge parkeringspladser, vi vil også gerne lave en sammenhængende parkeringspolitik i København, men vi vil ikke være med til at se, at et udvalgs ramme reduceres væsentligt, således at der ikke er råd til de initiativer, som er nødvendige, og som skal gennemføres.

Vi mener, at skal man kompensere i denne konkrete sag, så kan det ske på flere forskellige måder. Det kan ske ved, at den fordelingsnøgle, der er mellem de indtægter, som kommer i den centrale kommunale kasse, og så dem, der går til Bygge- og Teknikudvalget, ændres.

Der er nogle uafklarede forhandlinger. Jeg tror også, at den § 12-erklæring, der i hvert fald er vedlagt sagen, men som vi ikke tager stilling til i dag, er udtryk for, at det her er et uafklaret punkt. Derfor er det også rettidig omhu af økonomiforvaltningen at gøre opmærksom på det, selv om jeg nok må sige, at det har skabt en del turbulens.

En anden måde at kompensere på kan være, at vi forhøjer taksterne på parkeringen og dermed får nogle indtægter på parkeringsafgifter, som står mål med dem, vi har nu.

En tredje måde er tillægsbevillingen, som Søren Pind oplyser, at han overvejer.

Jeg vil godt sige, at hvis en sag som denne går i hårdknude, ja, så er vi i dette tilfælde indstillet på for en enkelt gangs skyld at give en tillægsbevilling. Men vi mener, at vi skal have en principiel drøftelse.

Derfor vil vi anbefale borgmester Søren Pind, at han undlader at stille det her ændringsforslag, fordi vi skal have drøftet, om der skal kompenseres, og hvordan det skal ske for indtægtstab på de forskellige udvalgs rammer.

Vi har haft en sag, som omfattede Miljø & Forsyning. Det kunne jo være, at københavnernes blev bedre til f.eks. at aflevere deres lånte bøger til tiden, så bødeindtægterne på bibliotekerne under Kultur & Fritid blev faldende, og at man derfor havde et indtægtstab. Hvorledes skulle Kultur & Fritid så kompenseres i den sag?

Det skal vi alt sammen have drøftet i Økonomiudvalget, og derfor vil jeg for klarhedens skyld og for at undgå at mudre den drøftelse i Økonomiudvalget anbefale Søren Pind, at han undlader at stille sit ændringsforslag, fordi vi har det foran os, at vi skal have dette drøftet. Sagen er ikke gået i hårdknude. Vi har den drøftelse, vi skal have, og Søren Pind skal ikke være i tvivl om, hvor vi står.

Mikkel Warming (Ø): Vi synes, det er en god sag. Det er godt, at Halmtovet endelig ligger klar til at blive færdiggjort. Det har taget noget tid, det har kostet noget blod, sved og tårer. Og så er der jo altid småhjørner af det konkrete indhold, man kunne ønske sig var anderledes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

For os er det vigtigt, at sagen med den meget store borgerinddragelse, der har været i hele forløbet, med de forslag, der ligger, nu bliver færdiggjort i Borgerrepræsentationen i aften. Vi synes, det er et godt forslag, overborgmesteren er kommet med i den anledning.

Så vil jeg vende mig til det, der ser ud til at blive hoveddiskussionen, også som svar på de spørgsmål, Søren Pind stillede.

For os er det vigtigt for det første, at der er lighed mellem forvaltningerne. Det kan ikke være sådan, at nogle forvaltninger får kompensation for faldende indtægter, mens andre ikke får det.

For det andet er det for os ikke – det er så også en kommentar til Jens Johansen – en diskussion, om der skal kompenseres i sager som denne her, men hvordan der skal kompenseres.

For os er den her og nu-diskussion, der skal tages, faktisk allerede i næste uge, en diskussion, der i første række måske nok har parkeringen som udgangspunkt, også for at kunne nå det, for ellers taler vi måske om noget, der strækker sig ud over sommerferien osv.

Jeg vil også anbefale borgmesteren ikke at stille et forslag om en tillægsbevilling, men jeg vil til gengæld give håndslag på, at de modeller, som borgmesteren – det kan jeg ikke referere, fordi det var i udvalgsrådet i går – omtalte som en mulighed for, hvordan fordelingen mellem den centrale og BTU's kasse af parkeringsindtægterne skulle være, synes jeg ville være en fornuftig måde at komme videre på, og det vil vi meget gerne arbejde positivt videre med.

Ole Hentzen (C): Da jeg læste forslaget til en § 12-erklæring fra forvaltningen, så tænkte jeg, at de er lige så rigide, som de plejer at være. Det er en holdning, som er lige så idiotisk, som vi havde den for nogle år siden, da man tvang en forvaltnings budget til at dække omkostningerne ved et besøg af præsident Clinton. Bygge- og teknikforvaltningen blev i deres budget tvunget til at dække, at Clinton besøgte Københavns Kommune.

De vaskede hænder, og de vasker dem stadig oppe i denne økonomiforvaltning og siger: Det er ikke vores problem. Herregud, at der skulle laves lidt ekstra afspærringer og lidt ekstra oprydning og lidt andre ting til 3, 4, 5 mio. kr., må de da kunne klare inden for budgettet. Herregud, at der ikke blev lavet huller i vejene, og at der ikke blev plantet træer i det år, må vi så leve med. Men der var ikke tale om at komme med nogen ekstrabevilling.

Se, den rigiditet kan denne by ikke holde til, når man i øvrigt ellers spenderer penge på mange andre måder.

Det er den holdning, man har nu, når man siger, at man godt med den ene hånd kan fjerne indtægtsgrundlaget, som man har siddet og forhandlet og sagt: Vi skummer fløden. I kan beholde jeres parkeringsafgifter op til et bestemt niveau. Alt, hvad der kommer ind derudover, snupper viovre i økonomikassen – fair enough.

Så begynder man at skære af indtægterne, ikke fra toppen, næh, dem skærer man fra bunden, fordi man siger: Ja, det er da muligt, at der bliver færre indtægter, ja, det ved vi sådan set godt, fordi det her er tredje eller fjerde forsøg, hvor vi fjerner parkeringspladser, hvor indtægtsgrundlaget smuldrer. Men det må I sådan set selv klare, fordi vi vil stadig på toppen have det samme, selv om vi godt kan se, at toppen ikke ligger det samme sted, hvor den har ligget tidligere. Det skal man være økonomimand i økonomiforvaltningen her i kommunen for at synes er logisk, og det bliver givetvis ikke det sidste tilfælde, vi får at se af den slags ting.

Jeg skal bare sige, at de tiltag, der er nævnt her fra talerstolen, at udvalget naturligvis må kompenseres ad den ene eller anden vej, skal jeg ikke blande mig i, for der er et andet flertal, der kan bestemme, om det skal dækkes ind via forhøjelser af de nuværende takster eller hvad. Men jeg skal i hvert fald give det tilsagn, at hovedparten af Den Konservative Gruppe støtter naturligvis, at der skal ske denne kompensation, fordi det ellers er en skrue uden ende. Og så er der altså også i vores gruppe holdninger om, at det er en farlig vej at betrede, og at man bliver nødt til at lade de enkelte udvalg dække det selv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. maj 2002**

Jeg siger bare velbekomme, fordi så burde vi ligesom sige, hvis de pludselig fik plads i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til at lave en ekstra institution: Held og lykke med det, men I får ingen penge til at ansætte nogen til institutionen, det kan vi ikke klare. Der skal heller ikke oprettes flere klasser, fordi I får ikke flere lærerlønstimer. Og sådan kan vi jo blive ved.

Der bør være lidt rimelighed i det her, det er det, jeg kalder sund fornuft. Og man kan ikke blive ved med at tage indtægter fra bunden af, som man lader finansiere udvalgets almindelige drift, når man i øvrigt selv ønsker at skumme fra toppen af et tocifret millionbeløb, for det vil man have ind i kassen.

Karin Storgaard (O): Det er sjældent, at Dansk Folkeparti er i tvivl, men det er vi faktisk med de ændringsforslag, der er stillet.

For det første vil vi sige, at vi synes ikke, det er rimeligt, at Bygge- og Teknikudvalget skal bære provenutabet. Vi har samtidig den holdning i Dansk Folkeparti, at vi ønsker altså ikke, at vi bliver ved med at nedlægge parkeringspladser. Det hænger jo så sammen med, om vi får nogle penge ind. På den anden side kan vi jo ikke helt afvise overborgmesterens, Socialdemokratiets forslag.

Men vi er meget i tvivl om, hvad vi gør i denne sag, og som jeg startede med at sige, så er det sjældent, vi er det, men det er vi nu.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil blot tilkendegive, at CD i denne sag fuldt ud støtter bygge- og teknikborgmesteren. Jeg undrer mig bare over, at venstrefløjens går ideologisk ind på visse områder i København og nedlægger parkeringspladser, og når det så medfører et indtægtstab for en af forvaltningerne, ja, så skaber man uro ved at gå ind og ikke kompensere for det provenutab, der opstår.

Jeg undrer mig også. Jeg mener, det var på forrige økonomiudvalgsmøde, at der kom uddannelses- og ungdomsforvaltningen og jamrede over nogle indtægtstab, som man gerne ville have dækket ind på grund af nogle lønningsproblemer, man havde inden for uddannelses- og ungdomsforvaltningen, og så ønskede man, at det skulle dækkes af den samlede Københavns Kommunes kasse.

Men lige i denne sag, hvor man som venstrefløjspolitiker tager et politisk ansvar for at nedlægge nogle parkeringspladser, er man ikke i stand til direkte at tage ansvar for det og finde de økonomiske midler for at dække for ens ideologiske krig mod parkeringspladser. Det synes jeg er skammeligt.

Man sammenligner det her med biblioteksudlån osv., det er en justering, der sker løbende med udlån og indlån. Det er altså ikke tilfældet, når vi taler om parkeringspladser, når man nedlægger dem direkte. Hvis vi skal sammenligne det, så er det ligesom at fjerne et vist antal bøger fra biblioteksverdenen. Så kan vi sammenligne det, så opstår der et provenutab. Men når man kun taler om ind- og udlån, så kan det altså ikke sammenlignes med det.

Så 100 pct.s opbakning fra CD til bygge- og teknikborgmesteren.

Jens Johansen (F): Jeg beklager at skulle sige sådan til CD's ordfører, vi har faktisk fælles sag i det her: Gem det der skyderi på venstrefløjens til en anden god gang, hvor det sådan måske er mere berettiget ud fra et CD-synspunkt.

Vi mener ikke, det kan være meningen, at et udvalgs økonomi og budget udhules. Det tror jeg, Søren Pind har beskrevet ganske fint i sin fremlæggelse af problemstillingen.

Jeg vil også sige til Ben Haddou om det der med bøderne, at de fastlægges jo én gang årligt. Bødetaksterne på bibliotekerne justeres jo ikke løbende. De fastlægges én gang årligt i takstregulativet.

Vi mener, at der skal kompenseres. Spørgsmålet er hvordan. Vi mener også, at vi skal have set det her i et bredere perspektiv: Hvordan ser det ud inden for de forskellige udvalgsområder? Hvad er der af problemstillinger af lignende karakter? Det er spørgsmålet om, hvor kommunen anbringer sin buffer: Anbringes den i udvalgene, eller anbringes den i kassen?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Vi mener, at økonomiforvaltningen – det skal den have – har udvist rettidig omhu ved at pege på et problem for Bygge- og Teknikudvalget og for Bygge- og Teknikudvalgets budget. Derfor har vi også stået bag de her ønsker om at få den principielle drøftelse.

Der må jeg så til Det Konservative Folkepartis ordfører, Ole Hentzen, sige, at det jo ikke er op til økonomiforvaltningen at skalte og valte, som den finder for godt. Den skal handle i overensstemmelse med de principper, som fastlægges af Økonomiudvalget. Vi har bare ikke nogen principper på dette område og på dette punkt, og det skal vi have, og derfor skal det vendes i Økonomiudvalget, således at det ikke opleves af skiftende udvalg, at økonomiforvaltningen skalter og valter.

Magistratstiden, hvor det var overborgmesteren i forening med finansdirektøren og økonomidirektøren, der kunne klemme den enkelte afdeling, er jo forbi. I dag er der jo et udvalg, der sætter den politiske dagsorden for økonomiforvaltningen.

Og i Økonomiudvalget skal vi have denne drøftelse, og vi vil have denne drøftelse, og vi er ikke i tvivl om, at der skal kompenseres. Men som jeg sagde i mit første indlæg, kan det gøres på mange forskellige måder. Dels kan man skrue på knappen, som handler om fordelingen mellem bygge- og teknikbudgettet og den centrale kasse, dels kan man se på taksterne, dels kan man se på det her med tillægsbevillingen, og dels kan man sparke det over til det hjørne, som hedder budgetforhandlinger, så man fastlægger rammer for nye initiativer til de cykelstier, som Søren Pind mener, vi skal spare på, når man vedtager et budget.

Dette er et spørgsmål, mener jeg, om den centrale styring af kommunens økonomi. Jeg synes, det er vigtigt, at kommunens økonomi et eller andet sted styres, og at vi ikke bare har selvstyrende udvalg. Den tid, da kommunen var 7 hertugdømmer, er forbi, den skal vi ikke tilbage til.

Borgmester **Søren Pind**: Man skal jo have hjernevindingerne i gang for at løse dette problem, må man sige.

Jeg har selvfølgelig med glæde hørt på, hvad nogle ordførere har sagt, men jeg har jo også den principielle stilling, at det er bedre med én fugl i hånden end ti på taget.

Men for, tror jeg egentlig, at afklare alle de interesser, der er til stede, så har jeg lige aftalt med en af SF's ordførere, Enhedslisten, og jeg beder nu De Konservative om at lytte med, for jeg kunne ikke nå det, for jeg skulle op på talerstolen, at jeg fremsætter følgende ændringsforslag:

»Der gives en tillægsbevilling i 2002 på 450.000 kr. til Parkering København (konto 2.11.1) finansieret af puljen til uforudsete udgifter (konto 6.51.3) under Økonomiudvalget, og at Bygge- og Teknikudvalgets ramme for 2003 og frem hæves med 900.000 kr. svarende til det forventede fald i parkeringsindtægterne som følge af at antallet af parkeringspladser reduceres.«

Og så et subsidiært »at«, der lyder som følger:

»Subsidiært, såfremt forslaget forkastes, at dette behandles i Økonomiudvalget i sammenhæng med en afklaring af spørgsmålet om parkeringsindtægternes fald. Bygge- og teknikforvaltningen vil fremsende forslag herom til økonomiforvaltningen i morgen.«

Mikkel Warming (Ø): Blot for at gøre det helt klart, hvad der lå i ordene »kontakt med« osv. For vores vedkommende betyder det, at vi ikke stemmer for at give en tillægsbevilling nu, men for, at sagen diskuteres på det først kommende økonomiudvalgsmøde.

Jens Johansen (F): Jeg sagde i mit første indlæg, at hvis sagen gik i hårdknude, så var der ingen, der skulle være i tvivl om, hvor vi står. Vi mener ikke, den er gået i hårdknude, og derfor kan vi ikke stemme for det første »at« Vi har stadig væk den her principielle stillingtagen, men sagen skal indgå i den, og derfor kan vi stemme for det andet forslag.

Det forstår jeg sådan, at det spørgsmål skal behandles på det næste økonomiudvalgsmøde, som er på tirsdag. Jeg ved ikke, jeg synes ikke, jeg kunne høre det af det, Søren Pind læste op, men sådan skal det forstås.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg ikke godt sige, jamen jeg ved ikke, om jeg skal vejlede. Mit indtryk er, at de to forslag, som borgmester Søren Pind har stillet, kan behandles her og nu.

Mit indtryk er også, lidt principielt, ikke for at genstarte en debat, at så handler det her jo sådan set fundamentalt, om vi kører budgetstyring eller vi kører p-plads-styring på dette felt. Det gælder sådan set også på en række andre områder.

Jeg er meget enig med Jens Johansen dels i, at der er udvist rettidig omhu, dels i at diskutere de provenumæssige konsekvenser i BTU. Jeg mener også, det er rettidig omhu af økonomiforvaltningen at gøre opmærksom på, at her er der et problem, og at det naturligvis bør være sådan, at når en forvaltning og et udvalg behandler en sag inden for sit område, så beskriver man de samlede konsekvenser, herunder af økonomisk karakter, inden man træffer beslutningen. Det er det, der sker nu.

Jeg vil bare sige af mere principiel karakter, at jeg tror ikke, jeg har oplevet perioder som den, jeg har oplevet i løbet af det sidste trekvarte år, hvor der har været så mange sager, som gør, at man kommer til at justere budget. Det er også udtryk for, at der er almindelig bevidsthed om, at det går godt i butikken, men det gør det jo også nødvendigt at se på, hvordan vi er sikre på, at de budgetter, vi overholder, er dækkende for de forventninger, vi har, og at vi er opmærksomme på, at når budgetter er vedtaget, så skal holdes.

Derfor har vi i ØU besluttet her forleden, at der skal være en principiel diskussion på baggrund af et oplæg fra forvaltningen. Jeg har det indtryk, at det 2. »at« – det er min fortolkning, ikke som formand, men som ordfører – som Søren Pind stiller, det subsidiære »at«, sådan set på nær det sidste om, at BTF vil fremsende forslag herom til økonomiforvaltningen, kan jeg selvfølgelig ikke beslutte, og det kan Søren Pind jo heller ikke, at BTF vil gøre. Men så anser jeg det 2. »at« for faktisk at være identisk med det ændringsforslag, som jeg stillede, nemlig at vi alene i dag tager stilling til det forslag.

For alternativt ville jeg have foreslået at udsætte hele sagen, og det forslag har jeg ikke stillet. Jeg har stillet det forslag, at vi, helt i overensstemmelse med det, som så mange har sagt, i dag alene forholder os til BTU's beslutning af 24. april 2002, de 3 »at«'er, og det er det, vi gør. Derudover er der den debat og den behandling, som Økonomiudvalget har besluttet, som bl.a. finder sted her på tirsdag.

Ole Hentzen (C): Jamen jeg skal ikke svare på borgmester Søren Pinds vegne. Jeg kan kun sige som tidligere næstformand, at jeg har da indtryk af, at formanden kan fortælle forvaltningen, at der skal indstilles forslag, og sådan bliver det også, det har jeg fuld tiltro til, det er sagt fra talerstolen, og så bliver der også indgivet det forslag.

Så identisk med det, som formanden for Økonomiudvalget måtte opleve det var, oplever jeg ikke det er. Det er to helt forskellige ting, og det vil vi da også gerne have til afstemning her i dag.

Hvad jeg ikke bryder om, hvad jeg oplever nu, er efter at have hørt så mange ordførere, og jeg gjorde det ikke selv i min tale, men jeg vil gerne sige det, at selvfølgelig skal man se at få Halmtorvet igennem nu, for det har været en lang proces. Jeg tror, det var ordføreren for Socialdemokratiet, der sagde, at nu haster det.

Men jeg skal opleve, at ordføreren nu fra talerstolen siger sådan lidt tommelskrueagtigt: Jamen så kan jeg da udsætte sagen, så kan I få lov til at gå ud til Halmtorvbeboerne igen og sige, at jeg udsatte sagen, fordi den ikke bliver gennemført i aften, fordi hvis I nu brokker jer for meget, så kan den da udsættes. Jeg har ikke stillet forslaget endnu, men jeg kan da finde på at stille det, at hele sagen udsættes til den 14.-15.-16. juni. Det er ubehageligt.

Der er indleveret 2 forslag, og jeg vil gerne sige, at min fornemmelse er, at der skal tages stilling til de to forslag. Det første får ikke den fulde støtte fra De Konservative, men det ligger i det, jeg sagde tidligere. Jeg har også fornemmelsen af, efter at have hørt, at det bliver stemt ned, at så må det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

subsidiære selvfølgelig komme med det forslag, som borgmesteren kommer ind. Nu må denne sag altså finde sin afslutning, og så må det principielle komme frem.

Der er lidt fortilfælde til dem, der måtte mangle det, altså de nye medlemmer. Man kan ikke hive et fast budget ned over hovedet på et udvalg og sige, at dette er den evige sandhed. Og hvis man skulle det, så er der visse partier i denne sal, i hvert fald for de ældre medlemmers vedkommende, der har lidt svært ved at forstå, hvorfor man af flere gange skulle revidere det budget, der havde med hjemmehjælpen at gøre i denne kommune. Gad vide, om man på samme rigide måde ville have sagt dengang, at de må klare sig selv, de må klare sig inden for den budgetramme, vi har, og sådan er det. Når vi når det næste budget, så må vi se at finde ud af det.

Sådan siger man jo ikke, fordi man jo oplever, at der selvfølgelig er et behov. Her er der altså nogle, der sidder og klipper af bunden af indtægterne, og så siger man: Ja, det må I selv finde ud af. Om I vil tage det fra træerne eller cykelstierne, må I selv finde ud af; vi vil have vores penge i Kasse 1. Den går ikke.

Så jeg håber meget, at den diskussion, der er lagt op til i Økonomiudvalget, bliver lidt bredere end parkeringsafgifter, for den trænger til at være noget bredere frem for denne rigiditet, der hersker.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): En kort bemærkning til Mikkel Warming. Og selv en kort bemærkning, og det er mere sådan en formandsvejledning. Jeg vil gerne sige, at jeg er blevet anbefalet her af sekretariatet – det er i lyset af Ole Hentzens mere polemiske bemærkninger til formanden – at der ikke er identitet mellem det forslag, jeg har stillet, og det forslag, som borgmester Søren Pind har stillet. Der er ikke identitet mellem de to forslag. Det vil sige, at begge forslag kommer til afstemning.

Borgmester **Søren Pind**: Det glæder mig, og det vil vel også betyde, at uanset om det ene måtte blive vedtaget, så skal det andet også til afstemning.

Det forskellige i de to forslag er selvfølgelig, som jeg redegjorde for, at hvis man tager § 12-erklæringen ud for dernæst at nedstemme tillægsbevillingen, så kan man med en vis føje sige, ja, så har Borgerrepræsentationen taget stilling til det spørgsmål.

Netop derfor er det subsidiære forslag vigtigt, for jeg har indtryk af, at der rent faktisk er et flertal til stede i Borgerrepræsentationen, som synes, at problemstillingen er urimelig, og vil behandle den.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

”Der gives en tillægsbevilling i 2002 på 450.000 kr. til Parkering København (konto 2.11.1) finansieret af puljen til uforudsete udgifter (konto 6.51.3) under Økonomiudvalget, og at Bygge- og Teknikudvalgets ramme for 2003 og frem hæves med 900.000 kr. svarende til det forventede fald i parkeringsindtægterne som følge af, at antallet af parkeringspladser reduceres”.

Ændringsforslaget blev forkastet med 26 stemmer imod 20.

For stemte V, B, O, C med undtagelse af 1 medlem (Mogens Lønborg) og D.

Imod stemte A, F, Ø og 1 medlem af C (Mogens Lønborg).

Venstre stillede følgende subsidiære ændringsforslag i tilfælde af, at deres 1. ændringsforslag blev forkastet:

”At forslaget behandles i Økonomiudvalget i sammenhæng med en afklaring af spørgsmålet om parkeringsindtægternes fald. Bygge og Teknikforvaltningen vil fremsende forslag herom til Økonomiforvaltningen i morgen”.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Ændringsforslaget blev godkendt med 45 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, B, Ø, O, C med undtagelse af 1 medlem (Mogens Lønborg) og D.
Mogens Lønborg (C) undlod.

Socialdemokratiet stillede følgende ændringsforslag:

”Det indstilles, at Borgerrepræsentationen tiltræder Bygge- og Teknikudvalgets indstilling i sagen uden yderligere bemærkninger”.

Ændringsforslaget blev godkendt med 44 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, B, Ø, C og D.
O undlod.

23) BR 302/02. Havneparken, anlæg af træbrygge og pontonbro

Indstilling om, at der anlægges en træbrygge samt en pontonbro til jollesejlads i Havneparken som beskrevet i nærværende indstilling og vist i bilag 2, samt at der gives en kapitalbevilling til træbrygge og pontonbro finansieret af Vej & Parks anlægsramme på konto 0.21.3, parker og legepladser: En udgiftsbevilling på 2,9 mio. kr. og en indtægtsbevilling på 1,2 mio. kr. til medfinansiering af projektet. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – som indstillet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

24) BR 308/02. Designlaboratoriet - evaluering af forsøgsperiode

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 500.000 kr. finansieret af Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3 vejanlæg) til udvikling og etablering af tilgængelighedsfremmende tiltag i Københavns Kommunes Designlaboratorium (forsøgsstrækningen på Amagerbrogades inderste del). (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

25) BR 306/02. Etablering af handicaprampe ved Helgesensgade

Indstilling om, at 2 eksisterende trapper renoveres og der etableres en handicaprampe ved den nordlige del af Sortedamssøen ud for Helgesensgade, samt at der på Vej & Parks anlægsramme (konto 0.21.3 Parker og legepladser) gives en udgiftsbevilling på 0,8 mio. kr. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

26) BR 286/02. Flytning af autoværksted i Københavns Brandvæsen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Indstilling om, at det afsatte rådighedsbeløb på Københavns Brandvæsens anlægskonto 0.95.3 overføres til Københavns Brandvæsens drift (konto 0.95.1), samt at en kapitalbevilling på 4,4 mio. kr. til udbygning af Tomsgårdsvejens Brandstation samt til flytning af autoværkstedet fra den nuværende placering på Hovedbrandstationen lukkes og regnskabsforklares med forbruget til projektering. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

27) BR 285/02. Graffiti

Genbehandling af Finn Rudaizky (A) og Kaja Jacobsens (F) forslag til beslutning:

"Det foreslås, at der stilles steder til rådighed for legalt graffiti i Københavns Kommune og at Bygge- og Teknikforvaltningen pålægges at komme med forslag til steder inden 1. november 2001."

Bygge- og Teknikudvalget vedtog i sit møde den 8. maj 2002 at Københavns Kommune ikke stiller steder til rådighed for graffiti.

(Bygge- og Teknikudvalget) (Standsningsret)

Jens Johansen (F): Når vi har standset denne sag, så er det fordi vi synes, det er skændigt, at Københavns Kommune behandler kunstnerisk udfoldelse på den måde, som det sker, ved, at de steder, hvor unge vil og kan og har kunnet lave legal kunstnerisk graffiti, bliver fjernet i bygge- og teknikforvaltningens og Bygge- og Teknikudvalgets flertalskrig mod graffiti.

Det er ikke al graffiti, der er hærværk; der er også en del af det, der er kunstnerisk. Jeg kan forstå, at det største parti her efterfølgende er enig med mig i, at der er en kunstnerisk vinkel i det her. Det vil man kunne høre, og den skal selvfølgelig behandles i den rette sammenhæng. Så derfor vil vi støtte det forslag, som vi har hørt vil blive stillet om et øjeblik, om, at det skal behandles dér, hvor man i øvrigt tager stilling til kunstnerisk udfoldelse.

Johannes Nymark (A): Der skal ikke herske tvivl om, at vi fra Socialdemokratiets side ønsker at bekæmpe graffiti, og det er faktisk nu i nogle år lykkedes i betydeligt omfang.

Jeg tror, vi begik en fejl den 20. september 2001 her i salen, da vi sendte dette medlemsforslag i Bygge- og Teknikudvalget. Jeg ved godt, at det var en beslutning i Bygge- og Teknikudvalget, der udløste medlemsforslaget, men det er lidt at lade ræven vogte gæs ved på den ene side at have kunstnerisk udfoldelse og på den anden side graffiti-bekæmpelse i den samme forvaltning. Så derfor tror jeg ikke, man i Kultur- og Fritidsudvalget tager os det ondt op, hvis vi siger, at vi konkret vil stille forslaget:

»Det foreslås, at sagen henvises til Kultur- og Fritidsudvalget med henblik på udvalgets stillingtagen til/revurdering af sin udtalelse i skrivelse af 23. november 2001.«

I det ligger, at vi på den måde klarere får skelnet imellem en kunstnerisk udfoldelse og så det, som vi i det udvalg, jeg repræsenterer som ordfører i denne sammenhæng, har til opgave, nemlig at fjerne graffiti, som forurener og sviner til i byen.

Vi tror på, at man i Kultur- og Fritidsudvalget på en helt anden afklaret måde vil kunne tage stilling til, hvor man på en forsvarlig måde kan imødekomme det reelle ønske, der er, om, at unge, der vil lave graffiti af kunstneriske grunde, kan udfolde sig.

Så derfor dette forslag, som jeg giver til formanden.

Borgmester **Søren Pind:** Jeg forstår nu, at man vil fratage bygge- og teknikforvaltningen et sagsområde. Man kunne for så vidt ikke sige det klarere end det, hr. Johannes Nymark sagde. Han sagde, at man skulle dele det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Borgerrepræsentationen har som i hvert fald en indikation på, at jeg har ret, på sit sidste møde, den 20. september 2001, besluttet, at sagen naturligvis skal behandles i bygge- og teknikforvaltningen og af Bygge- og Teknikudvalget, men ganske vist med høring af Kultur- og Fritidsudvalget.

Det vil sige, at efter min klare overbevisning er dette et område, som styrelsesloven har henlagt til behandling i bygge- og teknikforvaltningen og i Bygge- og Teknikudvalget.

Jeg vil derfor gøre gældende, at det vil være en ulovlighed at henvise sagen til formel beslutning i Kultur- og Fritidsudvalget. Jeg vil godt bede om en tilkendegivelse fra formandskabet herom, idet jeg mener, at vi må udskyde debatten til en anden gang, mens vi anmoder sekretariatet om at behandle denne sag. I modsat fald vil vi naturligvis klage til Indenrigsministeriet.

Jeg mener, at venstrefløjen burde være bekendt med, hvad det er jeg står og snakker om, al den stund borgmester Egon Weidekamp i sin tid midt i en valgperiode prøvede på at fjerne lokalplanskompetencen fra magistratens 4. afdeling og blev underkendt ved Højesteret. Så jeg vil godt have lov til at sige, at jeg mener sådan set, at i hvert fald Enhedslisten, men efter min opfattelse også SF burde støtte, at det her hører ingen steder hjemme.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja tak, og det var den korte bemærkning fra Søren Pind ... (*Afbrydelse*). Jamen ønsker Søren Pind stadig væk at være på talerlisten? ... (*Afbrydelse*). Jamen vi er i gang ... (*Borgmester Søren Pind*: Jeg mener ikke, debatten kan fortsætte, før vi har fået det afklaret). Det er jeg sådan set enig med Søren Pind i, så vi suspenderer mødet, indtil vi finder ud af, hvordan sagen videre behandles.

Mødet blev suspenderet kl. 19.45

Mødet blev genoptaget kl. 19.55

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi genoptager mødet, og vi er ved sag 285/02. Søren Pind har stillet spørgsmål om ressortområdet, altså om det at udføre graffiti er hans ressort.

Efter at sekretariatet har vurderet sagen, så har man fundet frem til, at spørgsmålet handler om det kunstneriske islæt ved udførelse af graffiti, og det henhører under Kultur- og Fritidsudvalget. Hvis så Kultur- og Fritidsudvalget vedtager, at aktiviteten at male graffiti kan finde sted på offentlige gader, veje og vægge, ja, så er der jo ingen tvivl om, at Søren Pind har ret; så er det Bygge- og Teknikudvalgets ressort, og derfor skal det selvfølgelig høres.

Men det er ikke det, der er tale om; ellers skal sagen henføres til Bygge- og Teknikudvalget, hvis det angår offentlige veje, gader og stræder. Det er jeg fuldstændig enig i, Søren Pind, men det er ikke det, der er spørgsmålet i denne sag. Derfor fortsætter vi talerlisten.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg beder formanden om at give mig en lidt bred margin til denne diskussion. Jeg skal nok lade være med at anfægte formandens afgørelse. Det kan jeg jo heller ikke.

Men jeg vil bare konstatere, at det, der står i medlemsforslaget, er: »Det foreslås, at der stilles steder til rådighed for legal graffiti i Københavns Kommune«, og jeg forstår, at offentlige veje, gader og andre arealer i det hele taget altså er bygge- og teknikforvaltningen. Jeg synes, det har formodningen imod sig at tro, at det er andre steder, man taler om. Men jeg forstår altså, at det er skønnet, og det må jeg acceptere.

Jeg må så meddele fra talerstolen, at naturligvis vil jeg påklage den afgørelse til Indenrigsministeriet, og så må vi se, hvad de siger.

Når man studerer baggrunden for denne sag, så kan man jo se, at der er intet nyt. Vi har afprøvet sagen før, og det er jo netop derfor, jeg også med en vis styrke kan sige, at jeg ved, hvor ressorten er. For da vi havde lovlige steder i Københavns Kommune, og da vi havde debatten om lovlig graffiti kontra ulovlig graffiti, fandt den sted i Bygge- og Teknikudvalget. Den fandt bl.a. sted på baggrund af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

henvendelser fra DSB og fra Københavns Politi, hvor man ønskede at få forhindret dette her af en meget, meget enkel årsag, nemlig at hver eneste gang politiet ville anholde en af Finn Rudaizkys bekendte og venner, så var det således, at de kunne sige: Vi er på vej hen til Finn Rudaizkys mur. Og så måtte politiet jo lade sig nøje med det. De kunne ikke gøre noget. De kunne lade de her folk rende frit omkring.

Man kan sige, at det svarer meget godt overens med den normale socialdemokratiske retsopfattelse. Men jeg vil dog alligevel sige, at oveni så er det jo dumt tilmed.

I den skrivelse, man har fået, er ikke kun erfaringer fra Københavns Politi. Der er Silkeborg Politikreds, der har tilkendegivet, der er Det Kriminalpræventive Råd, som helt og ganske klart har taget afstand fra, at man på nogen måde indfører lovlig graffiti. Den tidligere justitsminister Frank Jensen har tilkendegivet, at man synes, det er tåbeligt på nogen måde at have lovlig graffiti. I Stockholm har man fjernet mulighederne for lovlig graffiti. Men jeg forstår, at det ikke er nok.

Ikke engang det faktum, at samtlige socialdemokratiske medlemmer af Bygge- og Teknikudvalget siger: Dette er en åndssvag idé; selvfølgelig stemmer vi Finn Rudaizkys forslag ned, er nok. Ikke engang efter at det er clearet med Den Socialdemokratiske gruppeformand er det nok ... (*Afbrydelse*). Lyver jeg fra talerstolen?

Ikke engang det er nok. Næh, nu skal sagen behandles nede, hvor man behandler kunst, forstår jeg. Jeg håber ikke, I ender med at smide mad i hovedet på hinanden, men det tror jeg nu ikke på under den kyndige formands ledelse ... (*Afbrydelse*). Ja, ja, ja, fru Mona Heiberg. Jeg er godt klar over, at jeg mangler noget, men jeg er sikker på, at jeg vil vende tilbage.

Jeg synes, dette er ærgerligt. Det er også en usaglig beslutning. Der er intet sagligt belæg for at træde det skridt tilbage. Jeg har sagt det før, og jeg vil sige det igen: Det her er et drilleforslag, som er stillet den 20. september 2001 af én helt bestemt grund: At man skulle genere bl.a. Venstre frem til valgkampen den 20. november. Derfor modnedes de socialdemokratiske borgerrepræsentanter pludselig betydeligt. Finn Rudaizky blev underkendt, og så blev der alligevel ballade til sidst.

Jeg synes, det er beklageligt, men lad os nu se. Jeg håber, man vil komme til fornuft og i øvrigt følge det, som jeg ved, mange af de socialdemokratiske borgerrepræsentanter egentlig mener og også har givet direkte udtryk i deres stemme på Bygge- og Teknikudvalgets møde.

Borgmester **Martin Geertsen (V)**: Jeg er, formentlig for forsamlingen ikke særligt overraskende, ikke uenig med min borgmesterkollega Søren Pind.

Jeg har lidt vanskeligt ved at forstå, hvad det egentlig er der er rammen for diskussionen i Kultur- og Fritidsudvalget, for jeg formoder, at man i den mellemliggende periode har gjort op med sig selv på de mange gruppemøder, som man har haft i Den Socialdemokratiske Gruppe, siden det ærede medlem Finn Rudaizky sammen med det forhenværende medlem af Borgerrepræsentationen Kaja Jacobsen stillede dette forslag, hvorvidt der er tale om kunst eller ikke kunst, og om, hvorvidt det er noget, vi skal legitimere og berige bybilledet med fra kommunens side. Det formoder jeg, man har haft nogle helt grundlæggende diskussioner om i Den Socialdemokratiske Gruppe.

Så det, som jeg egentlig gerne vil høre lidt fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, er, hvad det egentlig er for en ramme, vi skal diskutere inden for i Kultur- og Fritidsudvalget. Handler det om sådan en meget principiel drøftelse af, hvad der er kunst, og hvad der ikke er kunst?

Jeg vil godt sige på Venstres vegne, at vi ikke er særligt splittede på spørgsmålet om, hvorvidt graffiti er kunst på den måde, som det er tænkt i dette forslag. Det regner jeg heller ikke med, at man er i Den Socialdemokratiske Gruppe, eftersom man har haft talrige muligheder for at diskutere det på gruppemøderne. I hvert fald ændrer det ikke, uanset om man så er uenig internt i Den Socialdemokratiske Gruppe, at man tager den en tur igennem Kultur- og Fritidsudvalget.

Eller er det steder, vi skal finde, er det steder, hvor man kan sætte de her graffitiplankeværker op? Er det meningen, at i Kultur- og Fritidsudvalget skal vi f.eks. have graffiti vægge på KI's anlæg, på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

vores sportsanlæg? Er det det, der er tanken? Er det hos Klaus Hansen ude i Valby, vi skal have nogle graffitivægge klasket op, eller hvad er det, man forestiller sig er rammen for diskussionen?

Jeg tror, det vil berige Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer lidt, hvis Den Socialdemokratiske Gruppe, den socialdemokratiske ordfører kunne berige os lidt, så vi kunne få sat diskussionen i en ramme i Kultur- og Fritidsudvalget.

Finn Rudaizky (A): Det er jo forbavsende så stor interesse, borgmester Søren Pind og borgmester Martin Geertsen udviser for, hvordan de socialdemokratiske medlemmer har det med hensyn til dette spørgsmål. De har faktisk diskuteret det meget mere, end vi selv gør det hos os, fordi der er faktisk ikke nogen uenighed, som Søren Pind prøver på at illustrere her i dag.

Johannes Nymark har allerede præciseret det meget tydeligt. Der er nemlig den del af det, som har med hærværksbekæmpelse at gøre, og der er vi 110 pct. enige i den bekæmpelse, som foregår på en ganske udmærket måde i borgmester Søren Pinds afdeling. Så lad os lige lægge den bag os et øjeblik; det er nemlig ikke det, det drejer sig om. Vi taler om den kulturelle del, som også Johannes Nymark har nævnt.

Derfor er det helt uforståeligt, at borgmester Søren Pind og borgmester Martin Geertsen bliver ved med igen og igen i læserbreve i den debat, der har været fra september måned, at kriminalisere et helt miljø ved at sige – og jeg citerer fra bl.a. borgmester Søren Pinds læserbreve – at med hensyn til de mennesker, der beskæftiger sig med graffiti, advarer han forældrene, for de skal nemlig være meget opmærksomme på, at hvis de overhovedet beskæftiger sig med graffiti, så er de simpelt hen på vej ud i en kriminel løbebane, og det skal man altså passe på. Uden nogen former for dokumentation, udeladelse af de rapporter, der er lavet, uden at tage stilling til, at der rent faktisk findes 300-400 unge mennesker, som ikke er kriminelle, som ikke er på vej ud i en kriminel løbebane, men som bare ønsker at dyrke deres interesse og deres hobby, som både borgmester Martin Geertsen og Søren Pind er så meget imod at give disse mennesker en mulighed for at udøve, graffitikunsten.

Så er der blevet nævnt den relevante indvending, at vi jo skal passe på, når vi har lovlig graffiti – når vi forhåbentlig snart får det igen, efter at borgmester Søren Pind har lukket det – at vi ikke får hærværksgraffitien til at ødelægge den bekæmpelse, vi har.

Jeg vil gerne have lov til at sige, at det er vi fra Socialdemokratiets side og formentlig også fra de to øvrige partiers side, som har støttet det her, fuldstændig enige i. Vi er fuldstændig enige i, at det skal vi adskille, og det skal vi passe på.

Det er jo netop derfor, at vi i Kulturudvalget har stillet det forslag, og vi har oven i købet diskuteret det med nogle af de mest hårdkogte og intolerante graffiti-grupper, som har tæt kontakt med Søren Pind. De har accepteret – det kan være, de ikke selv ville stille forslaget, men de har i hvert fald kunnet forstå, at det, vi har sagt, er, at når der skal etableres legal graffiti, så skal det være under opsyn. Det er vi fuldstændig klar over, vi er klar over den problematik, og det er derfor, vi tager det med ind i billedet, borgmester Martin Geertsen.

Så vil jeg sige, at vi yderligere har sagt, som der også står i indstillingen tidligere, at den legale graffiti skal foregå de steder lokalt, hvor der skal ske dialog med de berørte lokalområder.

Jeg kan ikke forstå, at det skulle være så vanskeligt. Og borgmester Søren Pind undlader at fortælle de steder, som hans forvaltning udmærket er klar over, hvor det foregår, hvor det er lovligt, hvor der er ganske udmærkede eksempler på, at der godt kan foregå en graffitiudøvelse, uden at der naturligvis sker efterfølgende hærværk.

Så lad være med at blande de to begreber sammen. Det er en kulturel indforsnævrehed fra Venstres side, at man ikke vil give den frihed til den kulturelle udfoldelse til de mennesker, som gerne vil have det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Ole Hentzen (C): Jeg glædede mig sådan den 8. maj, fordi den 8. maj behandlede Bygge- og Teknikudvalget sådan set et meget enkelt spørgsmål. Det var nemlig, om Københavns Kommune skulle stille steder til rådighed for graffitimaling, og der var der et markant flertal, der sagde nej tak.

Det, der gjorde mig lidt glad, var, at Socialdemokratiets medlemmer sådan set også var lidt fornuftige den dag, for de stemte selvfølgelig helt enstemmigt med resten af udvalget på nær SF'erne og Mikkel Warming om, at det skulle man selvfølgelig ikke. De glædede sig oven i købet over, at det var en beslutning, der sådan set var dækkende i gruppen, man havde taget, så der var ren idyl.

Men jeg forstår, at idyllen er blevet spoleret, Finn Rudaizky er kommet tilbage.

Leslie Arentoft (V): Hvad i alverden skal denne sag tilbage til Kultur- og Fritidsudvalget for? Den har været i høring, og vi har givet et klokkeklart høringssvar:

»at bekæmpelse af hærværksgraffiti og etablering af steder til lovlig graffitimaling desværre er to uforenelige størrelser.«

Vi har udtalt os, vi har udtalt os, så det nytter ikke igen at sende den i vores udvalg. Vi ønsker den ikke i udvalget. Det er totalt uforståeligt, hvorfor vi skal tage stilling igen til denne sag.

Mona Heiberg (A): Så kommer vi da meget, meget langt omkring – hvad borgmester Søren Pind? Det er da helt utroligt, at Socialdemokratiets retsopfattelse er Frank Jensen. Der er sågar en studierejse, der er blevet nævnt, hvor Venstre har delegationsledelsen. Jeg synes, vi er langt, langt fra, hvad denne sag drejer sig om.

Når det gælder borgmester Martin Geertsen, så vil jeg sige, at på det KI-anlæg, jeg passerer hver morgen, har man en meget, meget stor reklame, der dækker det meste af svømmehallen, og på den reklame reklamerer man for whisky, nemlig Ballantine. Hvad det har med idræt at gøre, er jeg meget uforstående over for, men lad os tage den sag, når den sag er kommet på. Men det var blot, fordi borgmesteren selv nævnte med KI-anlæg, om det skulle danne rammen for det.

Graffiti er jo et nyt kunstnerisk udtryk, det kan vi jo ikke komme uden om. Sådan har kunsten jo haft det op igennem årene. Musikken har haft det. Da jazzmusikken kom, så blev den simpelt hen kritiseret sønder og sammen. Da rockmusikken kom, blev den kritiseret sønder og sammen. Da kunsten forandrede sig til at være nonfigurativ, så blev den kritiseret sønder og sammen. Sådan har kunsten altid haft betingelserne.

Det kan da ikke undre nogen, når der nu kommer et nyt, ungt udtryk, at borgmester og andre ikke har forståelse for det. Det er fint nok, det er udmærket, at man kritiserer det. Jeg siger bare, at det er et kunstnerisk udtryk, der også burde være plads til, ikke som hærværk, nej, men jeg tror bare ikke, man får stoppet denne graffiti ved at sige, at vi laver et forbud. Man har aldrig kunnet stoppe kunstnerisk udtryk ved at lave forbud, og det viser historien ganske tydeligt.

Derfor kan vi lige så godt bare sige: O.k., så lad os stille nu til rådighed for de unge mennesker, der gerne vil lave den form for kunst, for et udtryk. Jeg kan slet ikke forstå det. Man kan da lige så godt sige ja tak og have det under kontrol i stedet for at sige nej tak og stadig væk have det hærværk, vi har i dag.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ærligt indrømme, at det egentlig er med ganske stor ulyst, at jeg tager ordet i denne sag, og det fremgår vel tydeligt af de tidligere indlæg, hvorfor man ikke har lyst til at kommentere og heller ikke på det niveau.

Men jeg vil indledningsvis sige, at man kan jo godt på den ene side forstå, at de borgerlige partier skoser Socialdemokratiet, for sandt er det, at Socialdemokratiet – det er efterhånden meget lang tid siden – var med til at fjerne den eneste graffitivæg, vi havde i Københavns Kommune, nemlig nede ved skaterbanen på Islands Brygge. Der var det kun SF og Enhedslisten, der støttede, at man skulle prøve at køre videre med den. Den fjernede Socialdemokraterne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Så er det også rigtigt, at senere hen blev der valgkamp, og så kom det her forslag op igen. Det er den anden ting, jeg vil sige. Enhedslisten var ikke medforslagsstiller, fordi hvis vi oprindeligt havde været medforslagsstillere, så havde vi i hvert fald på forhånd gjort os nogle tanker om, hvor det skulle være, hvordan man skulle holde opsyn.

Der er gået utrolig lang tid med at diskutere, om forvaltningen kunne komme med forslag, og man kunne så forestille sig, hvad forvaltningerne ville sige i øvrigt. Det var jo ikke overraskende.

Så til den tredje ting. Vi står selvfølgelig ved det, der er med som bilag på side 7 i sagen, hvor vi jo også selv har del i nogle af formuleringerne. Jeg vil godt have lov til lige at læse op, hvad ligesom forudsætningen for denne diskussion om graffiti er, den lovlige graffiti, den kunstneriske graffiti og ikke hærværket. Der står faktisk her:

»Kultur- og Fritidsudvalget forudsætter, at de steder, hvor den lokale graffiti skal foregå, findes i dialog med de berørte lokalområder.«

Med andre ord det, der ikke er sket endnu, det er det, jeg opfatter med forslaget. Det handler dybest set om at finde nogle steder. Én ting er, om man overhovedet har et flertal bag sig selvfølgelig, det vil jo vise sig senere hen. Når man så har besluttet det, jamen så skal man også ud i en dialog for overhovedet at se, om det kan lade sig gøre, om det også hænger sammen med hærværksstrategien, det er klart. Mere dramatisk er det her vel egentlig ikke.

Så derfor kan vi godt støtte det ændringsforslag, som tidligere er blevet fremlagt. Men hermed er der jo ikke afgivet en garanti for, hvor det bliver, om det bliver til noget, om det kan lade sig gøre. Det må jo selve sagsbehandlingen afsløre.

Karin Storgaard (O): Jeg er nødt til at sige til Socialdemokraterne, at man bliver jo skuffet her gang på gang. Endnu en gang oplever vi, at Socialdemokratiet skifter hest i vadestedet.

Jeg vil sige, at hvis man oprindeligt ønskede dette forslag behandlet i Kultur- og Fritidsudvalget, jamen så skulle det efter Dansk Folkepartis opfattelse være udformet på en helt anden led.

Finn Rudaizky siger, man skal give disse mennesker en mulighed for at lave graffiti og taler også om legal graffiti. Jamen altså kære Finn Rudaizky, så er Socialdemokratiet kommet lidt for langt ud. Hvordan i alverden har man forestillet sig, at man vil styre det, hvis man siger: På den mur er det lovligt at lave graffiti, men på muren ved siden af er det forbudt at lave graffiti?

I øvrigt er min opfattelse af de unge mennesker, at det, der er det interessante, er at lave det, hvor det ulovligt, hvor det er forbudt, fordi det giver det såkaldte kick. Det får de ikke af at lave det et eller andet sted, hvor Socialdemokratiet synes, at det kunne være på sin plads, at det var der, man skulle gøre det.

Mona Heiberg taler meget om Socialdemokratiets retsopfattelse. Mona Heiberg talte meget om kunst i forbindelse med graffiti, og hvis jeg skal være lidt uartig, så kunne jeg sige: kunst mig her og kunst mig der.

Så vil jeg lige sige, at Kultur- og Fritidsudvalget har jo lige været i Berlin, og der var i det tidligere Østberlin mange steder, hvor der var graffiti, og det så i hvert fald ikke kønt ud. Om det så har været lovligt eller ulovligt, er jo ikke til at vide. Jeg tror, det var nogle helt andre ting, der gjorde, at der var så meget graffiti.

Mona Heiberg taler også om reklamer på svømmehallen, og hvad det har med idræt at gøre. Men hvad en reklame, der hænger ude på svømmehallen, har med graffiti at gøre, forstår jeg simpelt hen ikke.

Jeg synes, at hvis det er det, vi skal ind på, at graffiti skal være lovlig i hele byen, jamen jeg vil gerne have, Socialdemokratiet fortæller mig, hvordan de unge mennesker finder ud af, hvor det er lovligt, og hvor det er ulovligt.

Så vil jeg lige endnu en gang gøre opmærksom på den efter Dansk Folkepartis opfattelse i øvrigt ganske udmærkede folder »Stop Graffiti«, hvor der står:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

»Danskerne sætter graffiti på en fjerdeplads, når de vurderer, hvad der er de største problemer i deres lokalområde.«

Der er så nogle herinde, der ikke synes, det er noget problem, hvis alle mure og alt, hvad der findes rundt omkring, plankeværker, er malet til med graffiti. Men det er måske sådan, vi skal have det fremover.

Yderligere står der nævnt i dette hæfte:

»I mange år troede man, at man kunne forebygge hærværksgraffiti ved at have mure, hvor det var lovligt at lave graffiti. Derfor lavede flere kommuner og ungdomsskoler lovlige graffiti-mure rundt om i landet. Men erfaringen viser nu klart, at de lovlige mure bliver brugt som oplæringssteder for graffitimalere, der senere laver ulovlig graffiti.«

Til sidst vil jeg bare sige, at Dansk Folkeparti ikke ønsker at være med til at lovliggøre graffiti.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (A): Der var nok ikke nogen, der havde regnet med, at Dansk Folkepartis og Socialdemokratiets kulturpolitik var så nogenlunde i harmoni med hinanden, så derfor er det jo ikke overraskende, at der er nogle divergenser her.

Jeg vil gerne sige, og det er sagt to gange tidligere heroppe fra talerstolen, nu siger jeg det igen, således at man nu kan koncentrere debatten om, hvad det egentlig er der bliver sagt, og hvad der bliver ment, og vi mener faktisk det, vi siger. Det er nemlig sagt, at til den kulturelle del af graffiti'en vil vi meget gerne have etableret et eller flere steder med opsyn, og nu siger jeg det igen, også for at Karin Storgaard ligesom kan være opmærksom på det: »under opsyn«. Det er de steder, som vi nu skal forsøge at finde, hvis vi kan finde nogle steder, hvor vi gerne vil forsøge at medvirke til, at den kulturaktivitet kan fortsætte.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skynder mig at sige undskyld. Jeg havde overset, det først var i 1. runde, hvor man ikke har ret til korte bemærkninger, så det skal jeg dybt undskylde, også for Klaus Bondam. Det var hans tur først.

Klaus Bondam (B): Det skal jeg gerne tilgive næstformanden.

Kunst mig her og kunst mig der og kunst mig alle vegne, siger Karin Storgaard, og det er jo faktisk dejligt, at vi har sådan en storby.

Jeg vil sige, at det ikke er en enig radikal gruppe i denne sag. Jeg har det personligt sådan lidt ligesom Jens Kjær, at et eller andet sted er det med en vis ulyst, jeg står her og taler om det her, fordi jeg må indrømme, at jeg ikke har alverdens forhold til graffitimaleri hverken lovligt eller ulovligt. For mig at se er det en del af det meget brogede og meget sprælske udtryk, der gerne må være i en by.

Nu nævner Mona Heiberg whiskyreklamer foran KI's anlæg. Man kunne såmænd også nævne den meget store illegale plakato-phængning, der sker overalt i byen med alt fra erotikmesser til pladeudgivelser og teaterforestillinger. Men det er i mine øjne en del af det samlede visuelle udtryk, vi har i en by.

Det er klart, at graffiti, der ødelægger bygningsfacader osv., under ingen omstændigheder går. Men jeg kunne godt tænke mig som et nyt medlem i Kultur- og Fritidsudvalget at være med til at tage endnu en runde på det her. Jeg kunne forestille mig, at en mindre forvaltning som kultur- og fritidsforvaltningen og en forvaltning, som har en langt tættere kontakt til miljøet, måske kunne lave en form for projekter, hvor vi satte nogle københavnske billedkunstnere til at arbejde sammen med de her graffiti-folk og generere det over i nogle andre steder og i et interessant moderne og københavnsk kunstnerisk udtryk.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Borgmester **Søren Pind**: Siden Finn Rudaizky blev sluppet ud af buret, har han nået at overfalde en medarbejder ved familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, som måtte gå i vrede fra et udvalgs møde.

Nu er det så min forvaltning, der står for tur: Jeg forholder Finn Rudaizky oplysninger, får jeg at vide. Jeg får at vide, at min forvaltning taler usandt, øjensynligt.

Jeg vil godt spørge hr. Johannes Nymark, jeg vil godt spørge fru Joan Jensen, om det også er deres indtryk, og hvor længe vi skal høre på den slags fra Borgerrepræsentationens talerstol og opleve den slags på Københavns Rådhus, for så kan man sidde og sige åh, uh og bæh nede fra de socialdemokratiske pladser. Det er uanstændig opførsel over for de ansatte ved dette Rådhus. Det er skamfuldt, Finn Rudaizky, og vi er nogle, der efterhånden er trætte af en adfærd, som minder om noget, som ikke hører hjemme her.

Må jeg så sige, når man kigger på det her sagligt, hvad jeg selvfølgelig godt ved ikke vil nyde fremme i dele af denne forsamling, at jeg ikke kan nå at berøre alle Finn Rudaizkys usandheder. Men når det f.eks. siges, at borgmester Søren Pind har lukket graffitimuren, så er jeg nødt til at spørge: Har borgmester Søren Pind gjort det selv? Næh. Var Socialdemokratiet med til det? Ja.

Jeg ved ikke, hvad det er for en debat teknik, en måde at opføre sig på, som er kendetegnende for den fremfærd, der er her. Den er ikke normal for borgerrepræsentanter, hr. Finn Rudaizky. Vi omgås normalt hinanden på en måde, så vi ikke behøver at tale usandt fra talerstolen eller andre steder.

Jeg ved heller ikke, om det er kendetegnende for et miljø, som vi f.eks. har set det her i går, det miljø, som hr. Finn Rudaizky betragter som uskyldigt, at en yngre mand nu er anholdt af politiet, 14 dages varetægtsfængsling, fordi han har truet en DSB-mand med en pistol og er blevet taget med 6 gram kokain i forbindelse med en graffiti sag.

Jeg ved ikke, hvad det er for en fremstilling, hr. Finn Rudaizky kommer med. Jeg kan ikke genkende det. Jeg synes, det er en mærkværdig adfærd.

Det siges så, at det skal gennemføres under opsyn. Ja, de vurderinger, man har af det, stammer jo bl.a., som jeg nævnte, fra Stockholm, hvor man har set folk stå og træne. Der stod en mand med et stopur, og han tog tid, og hver gang der var gået et minut og manden ikke var nået at blive færdig med sit maleri, så startede han forfra igen. Hvorfor? Fordi det var den tid, det tog en DSB-vagt at gå fra den ene ende af et bestemt sted til et andet. Hvis han ikke kunne nå det inden for et minut, så måtte han træne det igen.

Sandheden om denne sag er, at vi har prøvet det før, det virker ikke, det virker som oplæringsplads for kriminel adfærd.

Men det, der egentlig irriterer mig mest, er, at denne debat ikke kan finde sted, uden at vores ansatte på Rådhuset skal overfaldes, svines til og nedgøres. Jeg vil simpelt hen ikke acceptere det, hr. Finn Rudaizky. Jeg synes, det er aldeles utiltalende og under gulvbrædderne.

Leslie Arentoft (V): Jeg synes, det er utroligt, hvad Socialdemokratiet kan mene både den ene vej og den anden vej til forskellige tider.

Mona Heiberg siger, at nu vil vi forbyde en kunststart, en helt ny kunststart. Til Mona Heibergs oplysning kan jeg sige, at graffiti opstod i midten af 1970'erne. For os er det ikke en ny kunststart. For os, der følger med, vil jeg sige, at det er en ganske moden kunststart.

Vi forbyder for det andet heller ikke noget. Folk er velkomne til at svine deres egne lejligheder til. Man er også velkommen til at spørge mor og far, om man må låne deres garage. Man er velkommen til at købe, som andre kunstnere må, et stort lærred og så udøve sin kunst der.

Sandheden er, at graffiti er delt i to dele. Det er en kunststart, når den er allerbedst. For langt størstedelens vedkommende taler vi om tags, og tags er bare en underskrift ridset ind i ruder, sprøjtet op på mure. Det er sporten i det, vi i dag kalder graffiti. Man kan ikke fremme kunsten, uden at man samtidig dyrker sporten ved det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Så taler Finn Rudaizky om opsyn. Han er så begejstret for, at de her steder, vi måtte finde, jamen der skal være opsyn. Jamen det er jo lige akkurat de steder, hvor vi ikke behøver noget opsyn, fordi her får de unge mennesker to mure, de kan gå fuldstændig amok på. Men det er de 10.000, måske 1 million mure rundt omkring i byen, vi behøver opsyn med. Det er jo der, problemet ligger. Det er jo ikke et problem at holde opsyn med en mur, hvor man i øvrigt må gøre hvad som helst, man har lyst til, tegne sine tags, underskrive.

Så jeg synes, både Mona Heiberg og Finn Rudaizky er ude og tale for deres syge møster i en sag, hvor de har ændret stilling.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Det er interessant at høre Venstres gruppemedlemmer udtale sig i dag. Hørte jeg Leslie Arentoft rigtigt, at graffiti er kunst, kan være kunst, er kunst, men også sport? Og både kunst og sport hører hjemme under Kultur & Fritid.

Mona Heiberg (A): Jeg synes, det ville klæde borgmester Pind at holde sig til denne sag, helt afgjort. Jeg kan ikke forstå, hvad Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har med dette at gøre, og hvis man har oplevet, at et af gruppemedlemmerne i Den Socialdemokratiske Gruppe har talt usandt, har svinet embedsmænd til, så forventer jeg da, at man kommer med en kontakt fra Venstres gruppeformand til den socialdemokratiske gruppeformand. Det skal da vel nok ikke udbasuneres fra denne talerstol.

Jeg synes, det er en uværdig, meget, meget uværdig debat. Og hvis jeg nu fulgte den op, så ville jeg tale om en anden nuværende borgmester, der har svinet en tidligere borgmester til i sidste periode, men jeg går ikke med på den galej, borgmester Søren Pind. Jeg mener, det er fuldstændig uværdigt, og hvis ikke borgmester Bo Asmus Kjeldgaard selv kan redegøre for sine egne problemer i en helt anden sag, så synes jeg slet ikke, det hører hjemme i en debat om graffiti. Jeg kan slet ikke se, hvordan et medlem af denne forsamling kan stå heroppe og svine et andet medlem til med nogle sager, der slet ikke hører hjemme, når vi taler om graffiti. Hvad er det for en måde at debattere på? Jeg synes ikke, det klæder borgmesteren og havde slet ikke forventet af denne borgmester, der fra denne talerstol plejer at være ganske korrekt, at han udtrykker sig på denne måde.

Jeg vil så sige til hr. Leslie Arentoft, at min påstand ikke var, at graffiti var en kunstart. Jeg siger, at det er et udtryk, og der er stor forskel.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind:** Mona Heiberg siger, hun ikke havde forventet den adfærd. Jeg havde desværre forventet den af Finn Rudaizky.

Men det, der egentlig gør mig så vred, fru Mona Heiberg, er, at den socialdemokratiske gruppeformand nu sammenligner en debat mellem borgmestre med det, at man her fra denne talerstol står og sviner mit personale til, som sidder derovre, som ikke har en mulighed for at forsvare sig.

Jeg forstår, at det er den måde, Socialdemokratiet ønsker debatterne ført på. Det synes jeg er kedeligt, fru Mona Heiberg. Jeg kan ikke acceptere, at det foregår, og jeg synes, det er på tide, at der er nogle i Den Socialdemokratiske Gruppe, der gør noget ved det, og man har haft lang tid til at gøre det, og man har intet gjort.

Finn Rudaizky (A): Borgmester Søren Pind, man kan godt stille det spørgsmål, hvem det egentlig er, der har en usædvanlig adfærd her i aften. Men jeg vil godt nøjes med at lade medlemmerne af Borgerrepræsentationen selv bedømme det.

Jeg vil derimod gerne på det allerkraftigste tilbagevise borgmester Søren Pinds helt udokumenterede og oven i købet urigtige påstand om, at jeg skulle have angrebet nogle embedsmænd i borgmester Søren Pinds afdeling – tværtimod. Jeg har angrebet borgmester Søren Pind, som er politisk

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

ansvarlig for sit udvalg, og som er administrativt ansvarlig, for gang på gang at have givet os unuancerede, skæve, oven i købet til tider fejlagtige oplysninger om hele graffiti-problematikken. Jeg har forsøgt at påvise det undervejs, og der ligger masser af dokumentation om det. Det bliver for langt her i aften, men det vil jeg meget gerne gøre.

Jeg vil meget gerne gøre det, hvis borgmester Søren Pind ikke blev ved med at nægte at mødes med disse unge graffiti-malere, bare fordi han mener, at de er kriminelle, og at de er på vej til en kriminel løbebane.

Så hvis borgmester Søren Pind gerne vil have en dialog om graffiti på et helt andet niveau end det, han tilsyneladende har lagt op til, debatten skal være, så er mit tilbud nu her, og jeg vil gerne bede om svar på det her i aften: Er borgmester Søren Pind villig til nu endelig efter i 2 år at have nægtet at mødes med københavnske borgere, der har en interesse i graffiti, vil han gerne mødes med dem, for det har han hidtil nægtet utallige gange?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): En kort bemærkning til Mona Heiberg – frafalder.

Borgmester **Martin Geertsen** (V): Jeg vil ikke ødelægge den gode stemning fra vores udmærkede tur til Berlin, så jeg vil vende tilbage til det, som sagen i virkeligheden handler om.

Jeg synes sådan set, at Klaus Bondam er den eneste, der har et nogenlunde legitimt ønske. Klaus Bondam siger nemlig: Jeg er nyt medlem af Borgerrepræsentationen, jeg er nyt medlem af Kultur- og Fritidsudvalget, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at komme i dybden i denne diskussion, et fuldstændig legitimt ønske.

Men har henvisningen til Kultur- og Fritidsudvalget fra socialdemokratisk side noget at gøre med Klaus Bondams ønske om at få en tilbunds-gående analyse og en tilbunds-gående diskussion? Er det noget, man gør for Klaus Bondams skyld? Det tror jeg i virkeligheden ikke.

Denne diskussion bevæger sig på 2 planer; et plan, som handler om, hvorvidt man synes, der skal være graffiti-vægge i denne by, eller der ikke skal være graffiti-vægge i denne by. Der har Socialdemokratiet jo tonet totalt rent flag. Såvel Finn Rudaizky som Mona Heiberg har været heroppe flere gange og sige: Ja, det skal vi. Og vi fra Venstres side siger: Nej, det skal vi ikke.

Og så er det jo sådan, og så burde den snak jo for så vidt ikke være så meget længere. Så kunne vi jo godt tage en afstemning, så kunne vi jo godt tage en afstemning her i aften og sige: Socialdemokratiet ønsker graffiti-vægge, så trykker man på den grønne knap. I Venstre ønsker vi det ikke, så trykker vi på den røde knap, og så er den sag sådan set færdigdebatret.

Det er derfor, jeg siger: Er den eneste årsag til, at Socialdemokratiet ønsker den tilbage i Kultur- og Fritidsudvalget, for Klaus Bondams blå øjnes skyld? Det er for Klaus Bondams blå øjnes skyld. Jeg synes, med al tænkelig respekt for Klaus Bondam, at det er at gøre lidt meget stads ud af ham.

Men jeg synes, at hvis man har så klar en holdning, en så klar og entydig holdning i Den Socialdemokratiske Gruppe, så lad os droppe alt det pjat med at sidde og have den samme diskussion nede i Kultur- og Fritidsudvalget. Så lad os da se at få overstået denne sag, så lad os dog få den afstemning nu, således at Klaus Hansen ude i Baunehøjhallen og ude ved Idrætsparken kan få knaldet nogle graffiti-vægge op. Så lad os dog få den afstemning nu.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Inden jeg giver ordet til Winnie Berndtson, så vil jeg gerne sige, at det er absolut uden for dagsordenen, at man begynder at diskutere embedsmænds ageren i de forskellige forvaltninger. Det må man afholde sig fra.

Det, der er til diskussion her på dagsordenen, er et forslag om, at den sendes tilbage til Kultur- og Fritidsudvalget med henblik på en revurdering af den udtalelse, Kultur- og Fritidsudvalget selv har afgivet. Det er det, der er til diskussion, og ikke noget som helst andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jamen jeg vil bare bekræfte, at jeg er fuldstændig enig i formandens fortolkning, og vil bare sige til Søren Pind fra Venstre, at jeg er helt enig med ham i, hvad det er vi snakker om her. Politikere kan diskutere med politikere i denne sal, og vi kan sige nærmest, hvad vi vil, det, som formanden tillader, til hinanden, fordi vi kan svare igen, og man inddrager ikke embedsmænd, som ikke kan inddrages.

Det, jeg bare har som kommentar, er, at det var vi faktisk nogle, der forsøgte at holde i hævd i sidste valgperiode, og vi er overordentlig glade for, at også Venstre nu er med på den galej, at sådan er debatformen her.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Søren Pind har ordet. Søren Pind har kun 3 minutter, for vi er i 3. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Nej, det bliver ikke langt. Jeg har jo konstateret, hvor Socialdemokratiet står, og denne debat har dog i al sin ophidselse i hvert fald afklædt, at der skulle være noget som helst ønske i Socialdemokratiet om at forhindre, at graffiti fortsat var ulovligt i Københavns Kommune. Det har været nogle meget, meget klare vidnesbyrd. Det synes jeg for så vidt er godt. Det må vi så debattere her i den kommende tid.

Det eneste, jeg i og for sig ønsker at fastholde en lillebitte smule, særlig efter borgmester Winnie Berndtsens bemærkning, er måske, at der ordret fra denne talerstol blev sagt om min forvaltning: Forvaltningen undlader at fortælle, hvor der kan stilles op. Det ene, det selvfølgelig beviser, er, at denne sag er i strid med styrelsesloven, for det er altså et spørgsmål om, hvor tingene kan stilles op ifølge bygge- og teknikforvaltningen. Det er det ene. Det har vi hr. Finn Rudaizkys eget ord for.

Men jeg har svært ved at læse det her som andet end en anklage mod forvaltningen, ikke mod borgmesteren, men det kan jo være, at jeg tager fejl, det vil jeg betvivle.

Det fortsætter: Jeg vil gerne dokumentere her i aften, at dette skulle have fundet sted. Hvorefter det bliver til at tale om et møde med unge graffitimalere. Jeg skal så svare på hr. Finn Rudaizkys meget venlige tilbud om at mødes med de mennesker, hr. Finn Rudaizky så har valgt at omgås med. Det nærer jeg ikke noget ønske om, hr. Finn Rudaizky. Jeg ved ikke, hvad det er, der sker, men jeg har ikke noget ønske om at møde de mennesker. De er kriminelle, og jeg har ikke noget ønske om at mødes med dem. Jeg mener, graffiti i Københavns Kommune ikke er en lovlig aktivitet nogen som helst steder i gadebilledet. Derfor er de mennesker, der begår det, naturligt kriminelle. Hvad folk gør i deres egen dagligstue, blander jeg mig ikke i.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (A): Man må jo undre sig over den påstand, som borgmester Søren Pind kan give uden igen på nogen måde at dokumentere det, nemlig at de mennesker, som har tilbudt sig til møder med borgmesteren, og som jeg også kender en del af, nu her fra talerstolen i Borgerrepræsentationen bliver betegnet som kriminelle. Det er sikkert noget, som de pågældende meget gerne vil reagere på.

Er det således, borgmester Søren Pind, at man er kriminel, fordi det er Venstres holdning eller borgmesterens politiske holdning, som går i en bestemt retning, eller er retssikkerheden således i Danmark, at man faktisk først skal dømmes, før man kan betegnes som kriminel?

Jens Johansen (F): Jeg har det lidt sådan, at jeg over for forsamlingen på det nærmeste vil beklage, at jeg nogen sinde standsede denne her sag i BTU. På den anden side set så kan jeg jo se, at valgkampens temaer stadig lever godt og hidsigt, og vi får sikkert i Kultur- og Fritidsudvalget at høre om spændende diskussioner der.

Jeg ser for mig den nye kultur- og fritidsborgmester indvie den første mur til kunstnerisk graffitiudmykning, mens den anden Venstreborgmester er i gang med sin krig mod – var det sporten?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Mona Heiberg (A): Borgmester Søren Pind siger, at vi i Socialdemokratiet tillader alle mulige graffiti. Jeg synes, det har været understreget heroppefra, at vi er imod hærværk i denne by, og den graffiti, der skal laves, skal laves under opsyn.

Det har hr. Finn Rudaizky sagt nu i 3 runder, og jeg synes bare, det er vigtigt, at vi igen understreger det, så man kan forstå, at vi ikke er interesseret i kriminelle handlinger, vi er ikke interesseret i hærværk. Vi er interesseret i, at dette udtryk kan være i byen.

Når borgmester Søren Pind udtaler sig om »min forvaltning«, så vil jeg blot minde borgmesteren om, at der er udvalgsstyre.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind:** Altså jeg ved godt, at Socialdemokratiet gerne vil lukke munden på systemkritikere, men jeg synes ærlig talt, man skal tage det lidt roligt her.

Må jeg så sige til hr. Finn Rudaizky og den øvrige socialdemokratiske gruppe, den, der mener det, Den Socialdemokratiske Gruppe nu mener, at selvfølgelig er folk, der laver graffiti i København uden for deres eget hjem, kriminelle.

Må jeg dertil tilføje, at vores opgørelser viser, at 99,9 pct. af den graffiti, der laves i København, 99,9 pct., er tags. Er det 0,01 pct., som Socialdemokratiets politik kører efter, eller hvad?

Jeg forstår også – hvis jeg må afslutte, formand, så skal jeg gøre det færdigt – at når Finn Rudaizky spørger mig, om jeg mener, folk er kriminelle, før de er dømt, at hr. Finn Rudaizky har fremført selv samme synspunkt om nogle mennesker, der er medlem af en forening lige for tiden. Men man kan jo skifte holdning, alt efter som tiden går.

Det mindste, jeg dog beder om, er, at der er en vis – og nu bruger jeg et Nyrupord – sammenhængskraft i argumentationen. For når man bruger Nyrup, så kan det da være, at Socialdemokratiet forstår, hvad det er der bliver sagt.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (A): Borgmester Søren Pind er udmærket klar over, at de unge lovlige graffitimalere ikke er nogen af dem, som laver tags, og som laver ulovlig graffiti. Så det er et forsøg på at fordreje tingene i en helt forkert retning.

Jeg vil gerne igen understrege, at de unge mennesker, som ønsker lovlig graffiti, er netop dem, som ikke har brudt loven, det er netop dem, som har måttet tage til Sverige eller andre steder, hvor det er lovligt at gøre det.

Så det er ganske urimeligt, og jeg synes ikke, at de påstande bliver bedre af, at de bliver forvansket i den grad fra borgmesterens side.

Karin Storgaard (O): Jeg skal nok gøre det kort.

For det første vil jeg sige til Mona Heiberg og Socialdemokratiet, at jeg er da ganske enig, når man siger, man er imod hærværk, men hvordan sikrer man overgangen? Hvad er hærværk, og hvad er det, man må og ikke må?

Så taler man også om graffiti under opsyn. Jamen for søren da, hvordan i alverden har I tænkt jer, at det skulle foregå? Skal man have døgnvagt på eller hvad? Fordi hvis man virkelig skal sikre sig mod hærværk, så skal der vel døgnvagt på.

Til allersidst så vil jeg bare sige til Klaus Bondam: Jamen kunst er da dejlig, men graffitismøreri over hele byen synes jeg ikke er dejligt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er der ikke flere, der har bedt om ordet, forhandlingerne er afsluttet.

Så vil jeg sige, at det er min klare opfattelse, at der er enighed om, at hvis sagen om lidt, når den sættes til afstemning, henvises til Kultur- og Fritidsudvalget, så kommer den op til endelig beslutning

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

her i Borgerrepræsentationen, og at den selvfølgelig sendes til høring i Bygge- og Teknikudvalget, hvis ressortområde dér berøres ... (*Afbrydelse*). Jamen det kommer jo an på, hvad indholdet bliver. Det kan jeg jo ikke sidde heroppe og sige, Søren Pind, for det har vi jo ikke fundet ud af endnu. Men Bygge- og Teknikudvalget bliver inddraget på ganske almindelig, legal vis, hvis det er nødvendigt. Og så tror jeg, vi skal gå til afstemning.

Socialdemokratiet stillede følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at sagen henvises til Kultur- og Fritidsudvalget med henblik på udvalgets stillingtagen til/revurdering af sin udtalelse i skrivelse af 23. november 2001”.

Forslaget blev godkendt med 28 stemmer imod 17.

For stemte A, F, B med undtagelse af 1 medlem (Monica Thon), Ø og D.

Imod stemte V, 1 medlem af B (Monica Thon), O og C.

Sagen er herefter henvist til Kultur- og Fritidsudvalget med bemærkning om, at Bygge- og Teknikudvalget skal inddrages, såfremt udvalgets ressort berøres, og at sagen skal afgøres endeligt i Borgerrepræsentationen.

Venstre ønskede følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”Venstre agter at indbringe anførte sag for Indenrigsministeriet med henblik på at få fastslået, at en overflytning af anførte karakter vil være i strid med styrelseslovgivningen. Dette understøttes af formandens formulering ved punktets afslutning, hvor det udtales, at Bygge- og Teknikudvalget vil blive ”hørt” såfremt en beslutning i Kultur- og Fritidsudvalget skulle række ind over Bygge- og Teknikudvalgets kompetenceområde. Dette sidste er i direkte strid med styrelseslovens regler”.

=====

28) BR 130/02. Københavnske Huslejenævn

Indstilling om, at der til hvert af de 7 københavnske huslejenævn efter indstilling fra henholdsvis de større udlejerforeninger og de større lejerforeninger i kommunen vælges 2 medlemmer samt 2 stedfortrædere for perioden 1. marts 2002 til 28. februar 2006, dog ikke længere end den nuværende boligreguleringslovs bestemmelser om huslejenævn er gældende, at der til Ankenævnet for de københavnske huslejenævn beskikkes 2 medlemmer, hvoraf 1 skal være bygningskyndig, efter indstilling fra landsomfattende sammenslutninger af foreninger af ejere af udlejningsejendomme og 2 medlemmer, hvoraf 1 skal være bygningskyndig, efter indstilling fra landsomfattende sammenslutninger af lejerforeninger samt suppleanter for medlemmerne for perioden 1. marts 2002 til 28. februar 2006, dog ikke længere end den nuværende boligreguleringslovs bestemmelser om huslejenævn er gældende.
(Valgudvalget)

Mona Heiberg (A): Jeg vil blot sige, at denne sag har jo været debatteret og tilendebragt. Vi ønsker en afstemning, ikke om det hele, men om det 5. »at« i indstillingen.

5. »at« blev godkendt med 30 stemmer mod 7; 5 undlod at stemme.

(*Flere afbrydelser fra salen*)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi tager en afstemning igen, og så vil jeg gerne bede Mona Heiberg om at komme op på talerstolen og forklare, hvad hun ønsker til afstemning.

Mona Heiberg (A): Vi ønsker den pågældende repræsentant for Lejerforeningen til afstemning. Grundejerforeningen må selv. Det er den eneste afstemning, vi ønsker, at vi gerne vil have det 5. »at« delt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Har man forstået, hvad afstemningen drejer sig om? Det er altså en delt afstemning om selve »at« et. Den første person, der står nævnt, er en grundejerforeningsformand ... (*Afbrydelse*). Der ønskes ikke afstemning, har jeg forstået, men derimod ønskes der afstemning om Lejerforeningens repræsentant. Det stemmer vi om.

Lars Engberg (A) og **Klaus Hansen** (A) deltog ikke i behandlingen af sagen.

Indstillingens 5. at blev godkendt med 33 stemmer imod 9.

For stemte V, F, B, Ø, O, C og D.

Imod stemte A med undtagelse af 1 medlem (Taner Yilmaz).

Taner Yilmaz (A) undlod.

Den resterende del af indstillingen blev herefter godkendt.

Valgperioden er i den konkrete sag fra den 1. juni 2002 til den 28. februar 2006, idet Borgerrepræsentationen i mødet den 14. marts 2002 (BR 167/02) godkendte en midlertidig udpegning af de hidtidige medlemmer, indtil der var foretaget endeligt valg.

29) BR 314/02. Vurderingsankenævnet

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen indstiller 8 personer (2 og 2 sideordnet) til Vurderingsankenævnet for København og Frederiksberg Kommuner for perioden 1. juli 2002 til 1. juli 2006, samt at Overborgmesteren får bemyndigelse til at modtage eventuelle manglende navne. (Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

30) BR 313/02. Røkeri i udvalg

Godkendelse af, at Tanwir Ahmad udtræder som medlem af Speciallæge Samarbejdsudvalget samt en meddelelse fra den lille valggruppe om, at borgmester Inger Marie Bruun-Vierø indtræder som nyt medlem af udvalget.

Indstillingen blev godkendt.

31) BR 339/02. Udpegning af suppleant af formanden for ankenævnet for De Københavnske Huslejenævn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. maj 2002

Indstillingen blev godkendt.

=====

32) BR 328/02. Røkring i udvalg

Godkendelse af at Karin Christensen udtræder som medlem af Rigshospitalets Kollegiums bestyrelse samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Kristina Uddin indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Indstillingen blev godkendt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Borgerrepræsentationens næste ordinære møde afholdes onsdag den 12. juni og torsdag den 13. juni, og begge dage begynder mødet kl. 16. Hvis dagsordenen, som det skete sidste år, bliver færdigbehandlet allerede om onsdagen, så aflyser vi selvfølgelig mødet om torsdagen.

Dørene blev lukket kl. 20.49

Disse sager behandlede for lukkede døre:

33) BR 295/02. Ejendomssag
(Økonomiudvalget)

Kommentar [KT14]: 00089534DOC

Kommentar [KT15]: 00091671DOC

Indstillingen blev godkendt.

=====

34) BR 296/02. Salg af ejendomme
(Økonomiudvalget)

Kommentar [KT16]: 00091673DOC

**Indstillingen blev godkendt med 38 stemmer imod 4.
For stemte A, V, F, B, O, C og D.
Imod stemte Ø.**

*Dørene blev lukket kl. 20.49
Mødet sluttede kl. 20.53*